

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop. każdy następny raz kop. 20.

Nekrologja: za wiersz 15 kop. Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz; ogłoszenie minimum 10 wyrazów.

Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frendlera ulica Senatorska.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9.—Telefon Redakcji nr. 126.—Telefon Administr. 141.

Wiadomości dworskie.

— W niedzielę, d. 10-go grudnia, w Gatezynie, w teatrze pałacowym, po obiedzie, o godz. 9-ej wieczorem, odbył się koncert, na którym między innymi była wykonana kantata, poświęcona Najjaśniejszej Pani, skomponowana przez N. Krotkova. W wykonaniu kantaty przyjmowali udział artyści teatrów Cesarskich: pani Mrawina i p. Jakowlew, skrzypki Grigorowicz, pani Foström (szwedzka śpiewaczka, sopranistka), chór Cesarskiej opery ruskiej i orkiestra smyczkowa dworska; dyrygował autor. Na koncercie obecni byli: Najjaśniejsze Państwo z Najdostojniejszą Rodziną, Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Książęta: Włodzimierz Aleksandrowicz, Aleksy Aleksandrowicz, Sergjusz Aleksandrowicz z Małżonką, Wielką Księżną Elżbietą Teodorówną i inne Dostojne Osoby. Na obiad i koncert zaproszone były najbliższe z osób Świty Najjaśniejszego Pana, rodziny ministra Dworu Cesarskiego, komenderującego Cesarską Kwaterą Główną i inne. Po koncercie przyjmującym w nim udział artystom podano kolację i przygotowano dla nich pociąg nadzwyczajny. (Praw. wiad.)

— W dniu jutrzejszym odprawione będą solenne wotywy w kościołach:

N. Panny Marji na Nowem-Mieście, w kaplicy Matki Boskiej, o godz. 8-ej zrana;

archikatedralnym św. Jana, na intencję członków archikonfraternji literackiej, o godz. 9-ej zrana;

św. Marcina (po-augustjańskim), jako w ostatnią niedzielę miesiąca, na intencję arcybiskupa i siostr bractwa Pocięsenia N. Marji Panny, o godz. 9-ej zrana;

św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Panny Marji Częstochowskiej i ku Jej czci, o godz. 10-ej zrana—i

św. Jacka (po-dominikańskim), przed ołtarzem Matki

Boskiej Różańcowej, na intencję braci i siostr bractwa Różańca św., o godz. 10-ej zrana.

— W kościele św. Anny (po-bernardyńskim) jutro po niesporach wystawiony będzie N. Sakrament w monstrancji, poczem odśpiewana zostanie litanja o sercu N. Panny Marji na intencję arcybiskupa i siostr bractwa N. Panny Marji.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Posel niemiecki do wiedeńskiej rady państwa, Dumreicher, zamieścił „na gwiazdkę” artykuł w praskiej *Bohemji*, która była dawniej organem inspirowanym, zalecający wstrzymanie się Niemców od dalszego udziału w pracach rady państwa, jak to w różnych epokach życia konstytucyjnego stosowali ze skutkiem. Dumreicher, który w r. 1861-ym oświadczył p. Schmerlingowi, że nie wstąpi do rady państwa w Wiedniu, gdyż mają swój sejm peszteński i słowa dotrzymali, zmuszając hr. Beusta do przeprowadzenia ugody z Deakiem i koronowania się Franciszka Józefa królem Węgier. Ta droga uśmiecha się teraz Niemcom przedlitawskim.

Zapominają tylko, że Węgrzy, Czesi i t. d. mieli swój program polityczny, swój ideał polityczno-narodowy, swoje dokumenta historyczne, towarzyszące wezieleniu się krajów do związku państwowego Austrii; Niemcy w swej opozycji dzisiejszej nie mają innego hasła przed sobą, prócz negacji. Ta negacja nie sięga zresztą wyżej po nad walkę z zasadą równouprawnienia innych narodowości, wchodzących w skład monarchji habsburskiej. Program, którego całą istotą i treścią jest walka z zasadą narodowości w imię własnej, niezem nieuzasadnionej hegemonji, nie może wystarczyć za sztandar, pod którymby walczyć i zwyciężać było można.

Jeżeli przeto posłowi Dumreicherowi nie wystarcza „czyn” wycofania się Niemców czeskich z sejmu praskiego i żąda większego „czyn”, tj. usunięcia się wszystkich Niemców z rady państwa, to wątpliwy zaiste, ażeby ta droga doprowadziła jego współpracowników tam, gdzie abstencja węgierska w okresie narodzin konstytucji austriackiej pomiędzy r. 1861 a 1867-ym doprowadziła Węgry. Chyba, że p. Dumreicherowi zależy na obaleniu całego stanu prawnopolitycznego w Austrii i łaknie zawieszenia konstytucji, natenczas ma prawo do projektowania wszystkiego, co mu się pod język nawinie, ale wtedy przestanie być austriackim mężem stanu i patriotą.

Pisma francuskie poświęcają artykuły kontemplacyjne zamkniętej w d. 21-ym b. m. sesji izb. Nekrologi wypadły wogóle nader przychylnie; upiór anarchji, który dawał dotąd wszystkie usiłowania ustawodawcze ostatnich kilku okresów parlamentarnych, zepchnięty ze swego monarszego piedestału, na to zgadzają się wszyscy. Może zawięcie czasu poświęconego na sprawdzenie wyborów, ale nie trzeba zapominać, że w toku tej akcji krystalizowały się nowe pojęcia i sojusze, że zresztą usunięcie z izby wielu bulanzystów przyczyni się także do uproszczenia izbie w przyszłości jej zadań prawodawczych.

Wśród ciszszwiatecznej najwięcej stosunkowo wrzawy poświęcono—sprawie literackiej. Przed paroma tygodniami pisarz mało znany, Lucjan Descares, ogłosił drukiem romans „*Sous-Offs*”, w którym bardzo zjadliwie, bardzo nienawistnie, ale podobno bardzo trafnie maluje niezbyt przykładne obyczaje podoficerów armji francuskiej. Rząd—ulegając zapewne naciskowi żywiołów armji—wytoczył proces powieściopisarzowi. Pięćdziesięciu czterech piastunów pióra we Francji z Żolą, Goncourtem i Daudetem na czele, zaprotestowało hałaśliwie przeciw temu pogwałceniu swobody opinji literackiej i twór-

Goethe w przekładzie polskim.

Ślawa pisarzów talentu pierwszorzędnych różni się wielce od sławy autorów „poczytnych”.

Wielkiego mistrza imię znajduje się na ustach i w pamięci wszystkich ludzi, należących do „inteligencji”; nie znać go byłoby grzechem śmiertelnym nawet przeciw... dobremu wychowaniu.

Homer, Sofokles i Eschylos, Arystofanes i Menander, Platon i Arystoteles, Plautus i Terencjusz, Wirgiljusz, Horacjusz, Livjusz i Tacyt, kawaler de Troyes i Wolfram von Eschenbach, Dante, Tasso i Petrarca, Szekspir i Milton, Calderon i Cervantes, Wolter, Rousseau i Diderot, Lessing, Goethe i Schiller, Wiktor Hugo, Lamartine i Musset, Mickiewicz, Krasinski i Słowacki, Puszkina, Lermontow, Petöfi... itd., któż nie słyszał kiedyś tych świetnych nazwisk, nie widział dzieł tych gwiazd nieba literackiego w teatrach, na półkach księgarskich, na stolikach w buduarach damskich; któż nie rozprawiał z nimi, nie dysputował, jak gdyby je czytał i zbadał z sumiennnością historyka literatury?

Jak gdyby je czytał i zbadał...
 Chociaż się to herezją wyda, śmiem twierdzić, że na tysiąc osób, wojujących nazwiskami wielkich autorów, zaledwo jedna wie dokładnie, o czym mówią, a dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć powtarza sady cudze.

Z pisarzami scenicznymi jeszcze pół biedy. Tragedję, dramat, komedję można zobaczyć w teatrze, do którego chodzi się, jak do przybytku zabawy.

Ale książki?
 Czytamy w szkołach (klasyknych) kilka rozdziałów Odysei i Iliady, Demostenesa, Herodota, Wirgiljusza, Horacjusza, Cyncerona i Tacyta. Jak to „czytanie”, wiemy wszyscy. Profesor „zada” kilkanaście lub kilkadziesiąt wierszy autora, których znać nie musimy, a z przekładów, zwanych „ośmiemostami” (*Eselsbrücke*). Profesor wysłucha „tuma-

czenia”, słówek, reguł gramatycznych i regulek (głównie o te pyta), nie troszcząc się wcale o to, czy uczeń zrozumiał, co czytał, czy wie, o co chodzi. Panów filologów zajmuje jedynie strona formalna dzieł klasycznych, ducha ich bowiem i pomiędzy nimi niewiele odgaduje.

Miałem w szkołach niemieckich kilkudziesięciu profesorów do greki i łaciny, a jeden tylko, wyraźnie jeden, pytał o *Sinn*, o treść. A właśnie ten jeden był postrachem, biczem bożym całych pokoleń, nienawidzony, przeklinany. Nazwisko Schwemiuskiego przeraża dotąd poznańczyków, chociaż oczy „podłego szwaba”, spoczywające na uczniu podczas lekcji z nieublaganym spokojem sędziego śledczego, zgasły dawno pod kamieniem marmurowym.

Zdawaloby się może, że uniwersytet dopełnia, czego gimnazjum nie potrafiło. Nie zapomnę nigdy pierwszej prelekcji słynnego filologa wrocławskiego. Mistrz komentował jedną z ód Horacjusza, w której braknie dwóch słów, gdzieś zaprzepaszczonych. Przez całą godzinę domyślała się znakomitość: jakieby to mogły być słowa?

Dla umysłu lotniejszego jest taki wykład poprostu męczarnią.

I profesorowie uniwersyteccy zużywają się w znacznej części na drobiazgi i oni przenoszą najczęściej stronę formalną nad treść, nad istotę dzieła. Słuchałem w uniwersytetach niemieckich kilkudziesięciu rozgłoszonych docentów, a wśród tego legjonu rozumiał tylko... dwóch; praski Jan Helle i wiedeński Erych Schmidt, że „wysoka szkoła” (*Hochschule*) nie jest tatarsalem umysłowym. Talentu nie daje katedra profesorska, a tylko talent wnika w treść dzieł wielkich pisarzy.

Nie każdy, kto skończył liceum, a nawet uniwersytet, zna rozwój ducha ludzkości, szamocącego się w dziełach autorów pierwszorzędnych. Zresztą—iluż to z pomiędzy t. zw. inteligencji pracuje dalej nad sobą po opuszczeniu ław szkolnych? Lekarza, prawnika, przyrodnika, matematyka, dziennikarza i t. d. pochłaniają: praca zawodowa, obowiązki rodzinne, stosunki towarzyskie. Dziewięćdziesiąt dziewięć se-

tnych „wykształconych” zadawalnia się mądrością szkolną, a jaka to mądrość, wiemy wszyscy. Przeto nie mówi herezji, kto twierdzi, że najwięcej niby znanych autorów znamy właśnie najmniej. Znamy ich nazwiska, bo słyszeliśmy je tyle razy, że musiały przylgnąć do pamięci, wiemy mniej więcej, co napisali, co myśleli, jak żyli, bo ogólnego poglądu i głowniejszych danych nauczyliśmy nas w szkole profesor literatury powszechnej, czytaliśmy nawet za pomocą „oślich mostów” niektóre rozdziały arcydzieł literatury świata cywilizowanego, ale rzadko kto miał później czas lub ochotę do wyrobienia sobie własnego sądu na podstawie badań osobistych.

Działo się tak zawsze i wszędzie i we wszystkich kierunkach.

Dawnoż to, kiedy nazwiska: Darwinów, Spencerołów, Vogtów, Moleschottów, Büchnerów, Comteów i t. d. były u nas na ustach całej „inteligencji”? Nie znać doktryn, rozbrzmiewających z po za tych „firm niezależnej wiedzy”, znaczyło to samo, co być „ostatnim osłem”, skończonym idjotą. Brawował niby nowinkami (bo wszystko już było na tym świecie, jak mówi stary Akiba) każdy studentek, chełpił się niemi każda pensjonarka. Toneliśmy w morzu komunalów, sądów gazeciarskich, pustej gadaniny domorosłych filozofów. Wszyscy mówili, wołali, krzykali: Darwin, Spencer, Vogt itd., a iluż czytało naprawdę, a chociażby... widziało na własne oczy dzieła mistrzów ostatnich czasów?

Najmierniejszy powieściopisarz, jeśli jest popularny, czyli, co na jedno wychodzi, umie zająć, rozciekawieć masę, posiada daleko większą liczbę czytelników, aniżeli genialny filozof, natchniony poeta, lub gorąco w posłannictwo swoje wierzący publicysta. Średnich rozmiarów komedjopisarz przemawia częściej do pełnej sali, aniżeli potężny tragik, którego słowo targa nerwy i wzrusza widza do głębi. Kto chce, aby go wszyscy czytali, słuchali, musi się do wszystkich zniżać. Autor zaś talentu pierwszorzędnego zwraca się zwykle do „najlepszych swojego czasu”, jak słusznie Lessing twierdzi, a tych „najlepszych” jest bardzo niewiele.

cości artystycznej. „Od dwudziestu lat — mówią — nawykliśmy do wolności. W imię niepodległości piszącego opieramy się gwałtownie wszelkiemu pościgowi sądowemu, który mógłby stanąć w drodze swobodnemu wyrazowi pisanej myśli. Gdy sztuka jest zagrożona, poczuwamy się do solidarnego obowiązku obrony jej.”

W d. 30-ym b. m. „the grand old man”, inaczej mówiąc, Gladstone, święci 80-tą rocznicę swych urodzin. Mimo takiego brzemienia wieku, wtlaczającego każdą istotę ludzką do ziemi, znakomity patriarchy liberalizmu angielskiego nie składa broni ducha, ani ciała. Zapowiada on szereg nowych mów w Midlothian i żywy udział w kampanji parlamentarnej, która w d. 11-ym lutego rozpocznie się żarliwą dyskusją nad adresem do korony i rozbiorem nowego prawa irlandzkiego, które przygotował Balfour.

Z rozmowy, jaką pewien dziennikarz miał z portugalskim ministrem spraw zewnętrznych, Barrosem Gomezem, wynika nie tylko pojedynkowość usposobienia w Lizbonie wobec handlowych aspiracji Albionu na obszarach południowo-afrykańskich, ale i otucha, jaką budzi tam umowa, zawarta świeżo przez Gomeza z Niemcami. Portugalia przyznała Niemcom prawo do zajęcia obszaru pięćdziesięciomilowego wybrzeży w okolicach Angoli, natomiast nabyła przyrzeczenie poparcia ze strony Niemiec dążeń portugalskich do utwierdzenia stanowiska i władzy Portugalji nad porzechem Zambezi i wybrzeżem, leżącym pomiędzy Angolą i Mozambikiem. Jeżeli tak, to nie należy spodziewać się zbyt wielkiej pohopności portugalczyków do ustępstw.

Br. Z.

Sprawa emigracyjna.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

Wadowice 25-go grudnia.

Ostatnie stadja przesłuchiwań świadków oświęcimskich obfitowały w wiele charakterystycznych epizodów, które przyczyniły się niemało do urozmaicenia uciążliwej procedury dowodowej.

Jednym z takich epizodów było przesłuchanie świadka Jerzego Röhra, pruskiego urzędnika celnego, w r. 1887-ym stacjonowanego w Oświęcimiu. Röhr z całym cynizmem zeznaje, że dlatego wiele wie i wiele powiedzieć może o praktykach agencji emigracyjnej w Oświęcimiu i o udziale w nich austriackich urzędników celnych, gdyż z polecenia rządu swego bardzo troskliwie badał stosunki służbowe i w ogóle wszelkie stosunki na dworcu kolejowym i w urzędzie celnym w Oświęcimiu, i częste o spotrzeniach swych zdawał relacje do Berlina.

Możesz być inaczej?

Możliważ, aby t. zw. przeciętni ogarnęli pisarza, który przewyższa ich nie o jedną, lecz o głów dzieśnię, który panuje nad swoim czasem, jak Mont-Blanc nad górami Szwajcarii?

Wszędzie i po wszystkie czasy stali autorowie pierwszorzędni na uboczu, dostępni tylko dla „najlepszych”.

Np. Goethe! Dzieła jego znajdują się dziś w każdym domku zamożniejszego chłopca niemieckiego, a kiedy żył, rozkupiono pierwsze zbiorowe wydanie jego pism zaledwo... w 200 egzemplarzach. Jego zwawigier zaś, Vulpis, autor banalnych powieściel zbójcekich i rycerskich, sprzedawał swoich *Räuber- i Ritterromane* tysiące, dziesiątki tysięcy odbitek. Popularność uśmiechnęła się do wielkiego mistrza dopiero przed samą śmiercią.

U nas nie należy Jan Wolfgang Goethe do pisarzy powszechnie znanych. Nazwisko jego, tytuły dzieł i t. d. umiemy wszyscy na pamięć, wszyscy powtarzamy za profesorem literatury: Goethe wielki, genialny, nieporównany, ale iluż czytało jego dzieła?

Mamy obecnie sposobność poznać się bliżej z owym tytanem myśli i poezji niemieckiej, bo właśnie wyszedł wybór jego pism (Wybór Pism, Warszawa, S. Lewental) w przekładzie Ludwika Jenikiego.

Wieloletni, zasłużony redaktor *Tygodnika ilustrowanego*, uciążliwy weteran prasy warszawskiej, zajmuje się nie od dziś przekładami Goethe'go. Chodząc przez pół życia w deptaku dziennikarskim, który zdeptał, starł już niejeden talent, zarzucony nad miarę robotą, urzędową i przywalony różnemi czynnościami honorowemi, które zabierają rzecz najdroższą dla człowieka pracę — bo czas, Ludwik Jenike nie zapominał mimo to, że tylko własne *scripta manent*. Obecnie, pozbywszy się zajęć redaktorskich, oddał się wyłącznie działalności literackiej, zamykając w ten sposób zaszczytnie szereg długich lat, zasługi pełnych i służby obywatelskiej.

„Wybór Pism” zawiera: Poezje liryczne — „Hermana i Dorotheę”, „Reineke-Lisa”, „Egmonta”, „Ifigenię w Taurydzie” i „Torquata Tassa”.

Niezawstydzony bynajmniej tem wyznaniem Röhr twierdzi, że na usługach i żoździe Herza pozostawali wszyscy urzędnicy austriaccy, cała służba kolejowa i większa połowa funkcjonarjuszów najrozmaitszych kategorii. Z najwyższym oburzeniem patrzyli codziennie pruscy urzędnicy, jak na skinienie Herza aresztowanych puszczano, niewinnych aresztowano, niepodobających się oddalano i usuwano.

W swym krasomówczym zapale zapędził się jednak Röhr tak dalece, że sam wpadł w sidła. W chwili, gdy opowiadał, jak powozami Herza jeździli wszyscy austriaccy urzędnicy — co Röhra niby oburzało — powstał oskarżony Herz i zapytał spokojnie:

— Niechno pan będzie łaskaw przypomnieć sobie, ile razy pan sam mnie o powóz prosiłeś?

Röhr (zmieszany cędzi). No... tak, czasem, ale zawsze „kuczerowi” „trynkgield” dawałem!

Z zeznań innych przesłuchanych dziś świadków ważniejsze szczegóły zawierały zeznania komisarza policji z Podwoleczysk, p. Sobotty, który wyjaśniał, że na zasadzie instrukcji namiestnictwa odbierał wychodźcom przyjeżdżającym z Rosji pewną ilość gotówki i przekazywał ją do wypłaty urzędowi celnemu w Oświęcimiu, a to w tym celu, aby zapewnić się, iż wychodźcy ci nie osiedlą się w Galicji, czego rząd austriacki pilnie przestrzegać postanowił.

Ważne dla oskarżonych zeznania złożył niejaki Thon, agent emigracyjny, prowadzący w Podwoleczyskach koncesjonowaną sprzedaż kart okrętowych Towarzystwa „Hamb. Amer. Paketfarth”. Zeznał on zgodnie z tłumaczeniem się oskarżonych, że ceny biletów na okręta linii „Unionu” i „Paketu” były te same, t. j. 100 i 110 marek i że ekspedjowanie wychodźców temi lub tamtymi okrętami było rzeczą ekspedjentów hamburskich. Zeznanie powyższe silnie osłabia zarzut oszustwa na cenach biletów w wysokości 32,000 marek, podniesiony przez akt oskarżenia.

Na dzień dzisiejszy wezwani byli, jako świadkowie: dyrektorowie i ekspedjenci hamburskich towarzystw przewozowych, pp.: Falk, Bodenham, Balin, Blaustein i Storm.

Panowie ci nie stawili się, a to prawdopodobnie dlatego, iż rozeszła się pogłoska, że rząd austriacki ma zamiar ich jako współwinnych w matactwach spółki oświęcimskiej — uwięzić.

W. P.

Jak się bawimy.

„Warszawa, to miasto wesołe”, „Warszawa bawić się lubi” — słyszymy na wszystkie strony.

Słyszymy także: „Warszawa, to miasto muzyczne”, albo „Warszawa przepada za teatrem” — no i wierzymy temu.

Lirykę Goethe'go określa sam Jenike następnie:

— Liryka Goethe'go, daleka zarówno od abstrakcyjnej powagi Klopstocka, jak od grubego nieco realizmu Bürgera, rozwija się w najrozmaitszych kształtach, nacechowana zawsze szlachetną prostotą. Nawet uczucia z natury swej mistyczne, genjusz wiersza przedstawiać umie z jasnością myślową. Po wrażeniu do własnej zawsze sięga piersi, przystraja myśli i uczucia w precyzyjną melodię pieśni, odsłania nam potęgę namiętności ludzkich lub sięga śmiało do szczytów wszechstworzenia, rozglądając się po nich szeroko i swobodnie.

— Z nierównaną plastyką, poeta łączy szczęśliwie dźwięczną harmonję słowa. Stroną, że tak powiem, muzyczna, zespolona jest u niego nierozdzielnie z treścią. Czar przytem rytmiczności, który dla ucha wydaje się niby uderzanie fal, kołysanych na przemian powiewem łagodnym, albo starganych burzą, czyni pieśni Goethe'go niewypowiedzianie potężnymi i tworzy ze słowami całość tak spójną, że niepodobna nawet wyobrazić ich sobie bez rytmu. Ta jednak właśnie melodijskość, obok języka, skrzętego się niewyczerpanem bogactwem nowych a świetnych wyrażen i zwrotów, czyni przekład tych pieśni *rozpaczliwie trudnym*.

— Zdając sobie jasno sprawę z *niepokonalnych prawi trudności przedsięwzięcia*, odważyłem się przystąpić do przekładu tych tylko pieśni, które bądź treścią swoją wydały mi się najodpowiedniejszymi dla czytającego ogółu naszego, bądź przypadają bardziej do osobistego usposobienia mojego. Nie śmiałem również dotknąć się utworów, przepolszczonych przez Mickiewicza. W pracy swojej starałem się, ile możliwości, zachować wierność myślową, a szczególnie charakter oryginału; co do formy zaś usiłowałem naśladować miarę i rytm pierwowzoru, albo też podstawić w ich miejsce zgodniejszy z naturą naszego języka rodzaj wiersza.

Tak skromne, zbyt skromne, jak na pracownika zasług Jenikiego, wyznanie uwalnia krytykę od ciekawego zagładania do przekładów poezji lirycznych Goethe'go. Co możnaby o tych przekładach powiedzieć, uczynił sam Jenike. Zresztą, chcąc wydać

Nikt jednak nie zdaje sobie sprawy dokładnie, w jakich rozmiarach wesołość i upodobanie w zabawach manifestuje się wśród warszawiaków.

Na to odpowiedzieć mogą tylko cyfry, cyfr więc parę podajemy poniżej.

Oto, jak się bawiło miasto nasze przez ciąg ostatniego miesiąca.

Zacznijmy od teatrów:

Teatr Wielki w ciągu wymienionego czasu zwiedziło 16,564 osób, Rozmaitości 11,215, Mały zaś 9,090.

Dla dokładniejszego zrozumienia stosunku cyfr powyższych do siebie, nadmieniamy, iż teatr Wielki mieści 1,088 osób, Rozmaitości 754, a Mały około 500.

Przeciętnie teatry zatem były tylko w połowie zapełnione, przyczem na teatr Mały przypada najwyższy procent.

Farsa więc i operetka stanowczo górą — teatr jednak w ogóle nienajświetniej stoi między nami.

Widowskami w „Eldorado”, zawsze przez miesiąc, zachwycało się osób 2,510, w salach ređutowych słuchało muzyki 4,004, w sali ratuszowej pojawiło się 250.

I tu zatem, jak na półmilionową ludność miasta, trudno sprawdzić przeludnienie.

Do klubów i resurs uczęszczało: do kupieckiej 200, obywatelskiej 1,310, do wioślarzy 153.

Czyż to wiele?

Na koncertach wreszcie trup przejezdnych: w Dolinie szwajcarskiej 1,768 osób, w „Wodewilu” 1,748, w „Bellevue” 2,358.

Największem względnie powodzeniem cieszyła się wystawa starożytności, zwiedziło ją bowiem dotąd około 17,353 osób.

Oczywiście notatka powyższa nie zaleca się ścisłością. Brak tu wielu miejsc, w których przeciętny obywatel Warszawy wolne spędza chwile, podane jednak cyfry pewne, choć przybliżone tylko o sprawie dają wyobrażenie.

Streszczając się, przychodzimy do wniosku, iż w ogólnym ruchu zabaw i rozrywek miesięcznie około, a nawet przeszło 50,000 warszawiaków bierze udział.

Znaczyłoby to w ciągu roku: całą Warszawę.

K. W.

Od administracji.

Z powodu kończącego się kwartału i roku uprzejmie prosimy sz. prenumeratorów o wczesne nadsyłanie przedpłaty na kwartał następny, od tego bowiem zależy regularny odbiór naszego pisma.

sumienny sąd o pracy tłumacza, trzebaby porównać przekład z oryginałem, a do tego nie mam miejsca w krótkim feljetonie. Rzecz to miesięczników i dwutygodników.

Przekład liryki nie należy w ogóle do sztuk łatwych. Żaden rodzaj nie jest tak podmiotowy, jak owe pieśni i piosenki, żaden nie posługuje się formą tak indywidualną, jak one, żaden nie domaga się takiej subtelności języka i wiersza. Trzeba być koniecznie mistrzem, aby mistrza przetłumaczyć.

Goethe pisze o sobie:

Vom Vater hab' ich die Statur,
Des Lebens ernstes Führen;
Vom Mütterchen die Frohnatur
Und Lust zum Fabuliren.

Jenike przekłada:

Po ojcu w spadku dostałem postawę,
Życia poważne działanie,
A po matceczce wesołą naturę,
I szczerą chęć do bajania.

Niby to to samo, a jednak... Kto rozumie ducha języka niemieckiego, czuje dużą różnicę między oryginałem i przekładem. *Fabel* znaczy rzeczywistość fabuła, bajka, ale *fabuliren* to chyba nie bajanie.

Mnóstwo takich drobnych usterek możnaby wytknąć w dziele Jenikiego, lecz ponieważ *la critique est toujours aisée, a l'art difficile*, przeto lepiej po-dziękować sędziwemu pracownikowi, że przyswoił literaturze naszej Goethe'go, zamiast rozpatrywać każdy jego wiersz.

Prawie zawsze dosłowny, wierny, odstąpił Jenike od zasady, tłumaczyć „Reineke-Lisa”. Lecz i w tym razie uprzedził krytykę, kładąc na karcie tytułowej „opracowanie”.

— Zastrzegam z góry, że nie przekład daję — mówię w objaśnieniu wstępnym — ale tylko *opracowanie*. Wobec takiego zastrzeżenia nie wolno żądać czego innego, sądzi się bowiem tylko to, co pisarz daje, chciał dać, a nie to, co by mógł, powinien dać.

Pierwszy to u nas „Wybór pism” Goethe'go. Zostanie on ceną pamiątką po Ludwiku Jenikim.

Teodor Juske-Choiński

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= *Petersb. wiad.* donoszą, iż izraelici-rzemieślnicy, zamieszkujący w Petersburgu i Moskwie będą niebawem poddawani egzaminom w komisji rzemieślniczej. Po złożeniu egzaminu, zakres działalności każdego izraelity z osobna będzie ściśle kontrolowany. Nowe przepisy mają na celu usunięcie z Petersburga i Moskwy pewnej liczby izraelitów, zajmujących się pod pozorem specjalności—handel.

= *Grażdanin* donosi o istniejącym jakoby projekcie zorganizowania kredytu krótkoterminowego dla osób, wysyłających partje zboża drogą rzeczną.

= *Nowosti* donoszą, iż ministerjum finansów opracowało projekt, mający na celu uregulowanie produkcji zapalek pod względem sanitarnym. Pomiedzy innymi ma być postanowionem, że od 13-go stycznia r. p. zamknięte zostaną wszystkie fabryki, których właściciele nie zgodzą się na wprowadzenie u siebie produkcji t. zw. zapalek bezpieczeństwa.

= Dzienniki petersburskie donoszą, iż departament lekarski zamierza przejrzeć gruntownie obowiązującą obecnie ustawę lekarską i wprowadzić w niej zmiany, zgodnie z dzisiejszym stanem nauki.

= Dla obejrzenia pod względem budowlanym, sanitarnym i bezpieczeństwa ogniowego fabryki lamp i bronzów pod nr. 71-ym na Marszałkowskiej, mianowano specjalną komisję pod przewodnictwem pom. oberpolicmajstra, podpułkownika Andzaurowa, złożoną z członków: komisarza cyrkułu jerozolimskiego, lekarza miejskiego, brandmajstra, budowniczego i mechanika gubernjalnego.

= Z polecenia inspekcji kolejowej, na tutejszej stacji towarowej kolei wiedeńskiej i bydgoskiej biura ekspedycji od d. 13-go stycznia r. p. mają być dłużej otwarte, a mianowicie: w porze zimowej do godz. 5-ej, a w miesiącach letnich do godz. 6-ej po południu.

= Dowiadujemy się, że jeden z tutejszych techników przyjmując udział w zbliżającym się zjeździe technicznym w Petersburgu, przygotował projekt w formie odpowiedniego wniosku co do zakładania w całym państwie gubernjalnych towarzystw technicznych. Wnioskodawca liczy na poparcie wszystkich techników.

= Zapowiedziana organizacja biur rachuby i buchalterji kolei nadwiślańskiej zdecydowana została w ten sposób, że przy zarządzie kolei utworzony będzie wydział rachuby, złożony z 50-ciu urzędników, zrekrutowanych z rachmistrzów i buchalterów innych wydziałów, a przy radzie zarządzającej w Petersburgu znajdować się będzie buchalterja główna, w której pracować będzie 15-tu urzędników. Nowy wydział rachuby mieścić się będzie na Pelcowiznie, w lokalu po wydziale gospodarczym i funkcjonować zacznie w połowie przyszłego miesiąca.

= Przyjęty w zasadzie przez zarząd kolei konnej projekt przedłużenia linii tramwajowej do ementarza prawosławnego na Woli, w tych dniach przesłany został do decyzji rady zarządzającej tej kolei do Brukselli.

= Pewne grono ogrodników tutejszych, tak warszawskich, jak i prowincjonalnych, występuje z wnioskiem, aby Towarzystwo ogrodnicze wyjednało ulgi frachtowe przy przewozie owoców, na wzór ulg już osiągniętych przy przewozie roślin. Chodzi o to, aby za owoce, wysyłane pośpiesznym frachtem, opłacano tak, jak za fracht towarowy. Ulga ma obejmować wyłącznie owoce krajowe, bez rozciągnięcia na produkty owocowe, z zagranicy sprowadzane.

= Proszeni jesteśmy o zaznaczenie, że w jutrzejszym bazarze spożywczym w resursie obywatelskiej w sklepie nr. 10, oprócz wymienionych pań, zasiadać będzie również pani Leokadja z Wilczewskich Sakowiczowa.

= P. M. Lewi ofiarował na fundusz żelazny 1,500 rs., z którego procenta mają być obracane na wsparcie dla ubogich mieszkańców m. Warszawy bez różnicy wyznania.

= W dzisiejszym rozkazie policyjnym zamieszczono, że wskutek starań prezesa Towarzystwa dobroczynności. ks. Tadeusza Lubomirskiego, J. E. Główny Naczelnik Kraju zezwolił rzeczonemu Towarzystwu założyć siedmą szwalnię dla nauki dziewcząt szycia oraz innych robót kobiecych.

= Według wykazu z dnia wczorajszego, liczba wolnych łóżek w szpitalach miejskich wynosi: u Dzieciątka Jezus 9, św. Łazarza 31, św. Rocha 1, św. Ducha 6, starozakonnych 39, wolskim 6 i zapasowym 9; w szpitalu praskim wszystkie miejsca są zajęte.

= Wiceprezes rad zarządzających kolei wiedeń-

skiej i bydgoskiej, p. Leopold Kronenberg, wyjechał na czas dłuższy do Paryża.

= Profesor uniwersytetu warszawskiego, doktor medycyny, Brodowski, został delegowany w celach naukowych na cztery miesiące za granicę.

= Administrator księstwa łowickiego, margrabia Zygmunt Wielopolski, w dniu wczorajszym wyjechał do Wiednia.

= Bawi w naszym mieście dyrektor Żeleński. Twórca „Balladyny” zabawi tu dni kilka.

= Z teatru i muzyki.

* Jutro w teatrze Wielkim balet „Meluzyna”, w Rozmaitościach „Osaczony” Lubowskiego, a w Małym operetka Lecoqa „Marzolana” z panią Zimajerową.

* Panna Pattini, zamiast w „Marcie”, da się słyszeć dzisiaj w „Fauscie”.

„Marta”, w której artystka pożegna publiczność warszawską, daną będzie we wtorek.

* Na przyszły czwartek naznaczono pierwszy występ panny Russel w „Cyruliku sewilskim”.

Drugi występ śpiewaczki odbędzie się w sobotę w „Romeo i Julji”.

* Repertuar przyszłotygodniowy teatru Rozmaitości zapowiada na piątek pierwsze przedstawienie dwóch jednoaktowych komedji: „Wyznanie” Sary Bernhardt i „Chateau Yquem” Busnacha, oraz wznawienie dwuaktowej komedji Bayarda i Dumanoira „Pierwsza wyprawa młodego Richelieu”.

Widowisko to powtórzone będzie trzy razy z rzędu.

* Na poniedziałek naznaczono w teatrze Wielkim „Urojela Akostę”.

* Krotochwile: „Influenza” i „Nerwy” grane będą w przyszłym tygodniu w teatrze Małym w poniedziałek, czwartek i sobotę.

= Na rzecz kasy artystów.

Po raz pierwszy w r. b. sympatyczna ta instytucja wystąpi jutro z widowiskiem na powiększenie swoich funduszy.

Widowisko, naznaczone na godzinę 1-szą z południa w teatrze Wielkim, zaleca się programem wielce interesującym.

Wspaniałe „Widma” Moniuszki usłyszymy w interpretacji połączonych orkiestr i chórów teatrów warszawskich pod dyrekcją p. Münchheimera.

W wokalne części uczestniczą: panna Szlezycierówna, pp. Aleksandrowicz, Chodański i Niedźwiedzki, deklamacyjną zaś wypełnią panie: Marcełówna, Trapszówna i p. Kotarbiński.

Dalej panna Czakówna, oraz p. Ładnowski i Prądmowski zapoznają nas z nową komedijką Michała Bałuckiego „Kuzynek”, wreszcie interesująca debiutantka: panna Helena Zimajerówna, o której powodzeniu na scenach lwowskiej i krakowskiej częste dochodziły nas echa, zaprezentuje się po raz pierwszy w „Grzeszkach babuni”, ilustrowanych miłutką muzyką Tatarkiewicza.

W „Grzeszkach” ukaże się nadto pani Niewiarowska i Zimajerowa.

Wszystko to pozwala wróżyć jutrzejszemu porankowi świetne powodzenie.

= Ze sztuki.

* Komitet Towarzystwa sztuk pięknych, jako premjum bezpłatne na r. p. dla członków za nierza wybrać znajdujący się na wystawie obraz Zdzisława Jasińskiego p. t. „Chora matka”.

Obraz ten, jak już donosiliśmy, został nabyty przez Towarzystwo dla rozlosowania w r. p.

* Dodatkowy zakup dzieł sztuki dla rozlosowania pomiędzy członków Towarzystwa odbędzie się dnia 30-go b. m., to jest w przeddzień losowania rzeźb i obrazów.

= Początek karnawału.

Zwykły bal „sylwestrowy” w resursie kupieckiej w tym roku nie przyjdzie do skutku.

W inauguracji karnawału, który zazwyczaj rozpoczynała ta zabawa, w tym roku wyręczy resursę kupiecką Towarzystwo wzajemnej pomocy subjektów handlowych i przemysłowych miasta Warszawy.

Otwiera ono swój salon nie tylko dla członków z rodzinami, ale także i dla wprowadzonych przez nich gości, a liczba jednych i drugich jest tak wielką, że o powodzeniu zabawy wątpić nie można.

Karnawał więc ohocho się zainauguruje.

= Inżynierski...

Od lat kilku corocznie w karnawale urządzone balety inżynierskie zaliczają się do zabaw najbardziej udatnych.

I w tym roku taki bal ma się odbyć w dniu 18-ym stycznia.

Jest zamiar, aby bal ten upamiętnić dobrym uczynkiem.

W tym celu udano się do kuratora szkoły rzemiosł

przy ulicy Składowej, p. Natanszona, z propozycją wyjednaną odpowiedniego zezwolenia władzy, żeby czysty dochód z zabawy przeznaczyć na szkołę potrzebującą zasiłku.

A dochód ten zważywszy na znaczną liczbę uczestników balu, może być pokaźny.

Miejsce zabawy nie zostało jeszcze stanowczo oznaczone.

Do wyboru są: sala ratuszowa i sala resursy kupieckiej.

= Jubileusz.

Giełda moskiewska w d. 20-ym listopada, święciła jubileusz półwiekowego swego istnienia.

W dniu tym zgromadzenie giełdowe tutejsze przelało do Moskwy telegram gratulacyjny.

W odpowiedzi na to wczoraj nadeszło podziękowanie piśmienne, do którego dołączony był medal pamiątkowy, wybitny na uczenie jubileuszu.

= W Muzeum.

W dniu jutrzejszym, z powodu krótkiej już egzystencji wystawy starożytności, w gmachu Muzeum spodziewany jest wielki natłok w salonach wystawy.

Zarząd Muzeum uprosił członków komitetu, aby w dniu tym dawali zwiedzającym objaśnienia.

Nadto dla chętnych usłyszenia głosu starożytnego fortepianu, zarząd zaprosił znanego artystę-amatora, p. Józefa S., ażeby w godzinach między 12-tą a 3-ią próbował na wystawie fortepianu empire, własnością ks. Seroczyńskiego będącego; wieczorem zaś od godziny 4-ej do 10-ej uprzyjemniać będzie zwiedzającym pobyt na wystawie orkiestra p. Sonenfelda.

= Sposób na sposób.

Z powodu podniesienia cła wwozowego od niej, trzy fabryki angielskie, chcąc konkurować z fabrykami krajowymi wyrobów nicianych, połączyły się w spółkę i od nowego roku utrzymywać będą w Warszawie jeden wspólny magazyn, kiedy dotąd każda z fabryk utrzymywała oddzielny sklep dla sprzedaży hurtowej.

Dodamy, iż fabryki owe posiadają magazyny we wszystkich większych miastach Rosji i wszędzie trakt samo się urządza, co jest dla nich bardzo korzystne, gdyż będą opłacały tylko jeden patent, jedną administrację, jeden sklep i przytem zmniejszą liczbę agentów, których każda fabryka oddzielnie rozsyłała po kraju.

Oszczędność ta odbije się więc głównie na pracownikach, których w samej Warszawie przeszło 30-tu straci miejsce.

= Petycja z Pragi.

Kilku poważnych obywateli praskich zbiera podług podanie do p. prezydenta miasta, w którym domagają się przeniesienia wszystkich targów, tj. wołów, koni, trzody, cieląt itd., na place położone za stacją kolei terespolskiej.

Twierdzą oni, że prędzej lub później musi być zbudowana centralna rzeźnia, która może być wzniesiona nie gdzieindziej jak na placach za stacją kolei terespolskiej, przy rzeźni zaś w pobliżu kolei powinny być urządzone targi.

Konieczność przeniesienia targów za miasto motywują tem, iż z powodu gromadzenia w środku miasta bydła i trzody panują na Pradze różne choroby, i że śmiertelność w stosunku do liczby mieszkańców jest większą, niż w Warszawie.

= W przejeździe.

Przez cały dzień wczorajszy bawił w naszym mieście p. Teodor Regner, inżynier amerykański i delegat nowojorskiego Towarzystwa technicznego.

Amerikanin udaje się w charakterze specjalnego sprawozdawcy organu Towarzystwa na zjazd techników do Petersburga.

Po drodze zatrzymywał się w Paryżu i Wiedniu.

Inżynier amerykański pochodzi z gubernji wileńskiej i w Osmianie ma siostrę, której od lat przeszło 30-tu nie widział.

P. Regner wyjechał, będąc młodym chłopcem, lecz doskonale mówi po rusku i po polsku.

Delegat wieczornym pociągiem kolei petersburskiej wyjechał wczoraj do Wilna, gdzie na niego oczekuje siostra z mężem.

= Ofiara influenzy.

Znajomy nasz, p. L., zamieszkały pod nr. 3-im przy ul. Nowogrodzkiej, po raz trzeci zapadł na influencję.

Przykra ta choroba dotknęła p. L. w połowie listopada podczas pobytu w Petersburgu.

Zaledwie powstał z łóżka, interesa zmusiły p. L. udać się do Wiednia i tam znów wpadł w recydywę, przeleżawszy 10 dni w łóżku.

Jako rekonwalescent powrócił na święta do Warszawy i tu nazajutrz po wigilji po raz trzeci został dotknięty influencją warszawską.

Trzecia faza choroby jest najgroźniejszą, w nocy bowiem silna gorączka wywołała mialnę i trzech le-

ZE ŚWIATA.

karze zawezwani na konsylium orzekli, że tak silnej grypy w praktyce swej nie mieli.

Dziś groźne niebezpieczeństwo przeminęło, lecz niemniej chory przez długi czas musi w łóżku pozostać.

= Wypadki kolejowe.

W nocy z d. 25-go na 26-y b. m., w pobliżu stacji Kamińskiego, na kolei wiedeńskiej pociąg towarowy, biegnący w stronę Granicy (po przeciwnym torze, z powodu pewnego uszkodzenia w tem miejscu linii, przez wykolejony wagon towarowy), najechał na drożnika miejscowego, Józefa Lesińskiego, który dostawszy się pod koła pędzącego pociągu, na miejscu został zabity.

Zwłoki Lesińskiego zabezpieczono na miejscu wypadku.

W d. 26-ym b. m. na stacji Zawiercie tejże kolei miejscowy robotnik, Wincenty Kidama, przechodząc przez plant drogi, upadł pod pociąg towarowy, wchodzący na stację, w następstwie czego oprócz potłuczenia, utracił lewą rękę.

Nieprzytomnego Kidamę odwieziono na kurację do szpitala fabrycznego.

= Kradzieże.

Z otworzonego wytrychem mieszkania Majera Renesa przy ulicy Wołowej pod nrem 21-ym na Pradze skradziono ubrania wartości 130 rs.—W składzie wódek Mokiejewskiego przy ulicy Grzybowskiej pod nrem 32-ym malarzowi Ignacemu Kobuzkiemu wyciągnięto z kieszeni pugilares z kilkudziesięcioma rs. i różnymi kwitami.—Z mieszkania Józefa Grzybowskiego przy ulicy Wawickiej pod nrem 13-ym skradziono futro wartości 180 rs.—Z fabryki Szenwitza nocy wczorajszej skradziono 443 sztuk hałek wełnianych wartości 500 rs.—Z mieszkania Henryka Szyfa przy ulicy Grzybowskiej pod nrem 17-ym skradziono garderobę i różne rewersa na 120 rs.—Z mieszkania lekarza cyrkulowego Józefa Hołowni przy ulicy Niecałej pod nrem 12-ym skradziono srebro wartości 150 rs.—Z mieszkania Melanji Biernackiej przy ulicy Pięknej pod nrem 35-ym skradziono futro wartości 150 rs.—Mieszkaniec Słonima, Ludwice Szeroszewskiej, w przejeździe dorozka do dworca kolei petersburskiej skradziono z dorozki walizę z garderobą wartości 138 rs.—Z mieszkania Gotfryda Cyglera przy ulicy Miłej pod nrem 39-ym złodziej, wylamawszy okna, skradł biżuterję, kasetkę żelazną z gotówką i garderobę wartości kilkadziesiąt rs.

= Okradzenie sklepu.

Nocy ubiegłej okradziono sklep z wyrobami kościelnymi przy ulicy Miodowej pod nrem 13-ym, będącym własnością Wacława Gajka.

Złodziej, otworzywszy drzwi wytrychem, zabrał oprócz kosztownych przedmiotów 359 rs. i kilka biletów likwidacyjnych nr. 002946, 130787, 0150026.

Kradzież zauważono dopiero rano po otwarciu sklepu.

= Niemila przygoda.

Zamieszkały przy ulicy Pawiej pod nrem 68-ym Wincenty Gyrbiński doznał wcale niemilej przygody.

Będąc w łaźni akcyjnej, C. został okradziony ze wszystkiego. Jakis młodzieniec, liczący około 24 lat, zabrał C. wszystką garderobę i bieliznę, a nadto gotówkę i zegarek.

C., nie mając się w co ubrać, zmuszony był przesiadzić kilka godzin w łaźni, zanim przywieziono mu nową odzież.

Poszkodowany o stratę, wynoszącą około 200 rs., występuje z pretensją na drodze sądowej do właściciela łaźni.

= Krwawe zajście.

Wczorajszego wieczoru Antoni Tarczyński i Wojciech Klawin, spotkawszy się z Adamem Wijeckim za rogatkami powązkowskimi, wszczęli kłótnię, a następnie bójkę.

Wijecki stawiał zacięty opór, lecz uległ przeważającej sile. Został on zraniony w głowę i zламаł prawą rękę.

Na Krakowskim-Przedmieściu Aleksander Wojciechowski i Eustachy Iwanowicz zostali napadnięci przez sześciu czeladników piekarskich.

Poliję zapobiegła dalszemu zajściu, aresztując awanturników.

= Nieostrożna jazda.

W przejeździe przez Krakowskie-Przedmieście Antonina Wojciechowska najechana została przez wagon kolei konnej nr. 96.

Biedna kobieta poniosła nader ciężkie obrażenia i odesłano ją w stanie bezprzytomnym do szpitala św. Rocha.

Na Bednarskiej dorozkarz nr. 657, Ignacy Wróbel, najechał na chodnik i dyszlem wybił okno w mieszkaniu parterowym domu pod nrem 25-ym.

= Wypadek z choinką.

W dniu wczorajszym trzej dzieci p. Józefa Ostrowskiego, urzędnika kolejowego, pozostawionych w mieszkaniu na Szmulowinie, uległo smutnemu wypadkowi.

Dzieci zapaliły świeczki na choince, która się przewróciła i zajęła płomieniem.

Osmioletni Kazio, chcąc ugasić ogień, zapalił na sobie ubranie.

Dwie młodsze siostrzyczki również stanęły w płomieniach.

Na szczęście pospieszyli z ratunkiem sąsiedzi i dzieci uratowano.

Wszystkie jednak uległy bolesnym poparzeniom, a zwłaszcza chłopczyk.

= Pożary.

Nocy dzisiejszej przy ulicy Pańskiej pod nrem 9-ym od pieca żelaznego zapaliła się ściana drewniana.

Pod nrem 12-ym przy ulicy Muranowskiej zapalił się sufit.

W obu wypadkach domownicy ogień stłumili.

Pod nrem 28-ym przy ul. Świętojskiej w suterrenach, mieszczących warsztat stolarski, wynikł pożar.

Oddział nalewkowski ogień wkrótce opanował.

Straty, zrządzone przez pożar, ograniczają się do spalenia kilkunastu desek i uszkodzenia wyrobów stolarskich.

Dziś o godzinie 10 i pół zrana przy ulicy Mostowej pod nr. 17—19-ym, właściciele Groszlika i Piotrowskiego, w drewnianym outhy, zajętem na skład węgla, stajnie i miejsca ustępowe, wynikł pożar.

Ogień wkrótce ugaszono.

Straty nieznaczące.

× Z Krakowa donosi nasz korespondent pod dniem 27-ym b. m.: Influenza, która się tu znacznie później, niż w innych miastach pojawiła, trapi obecnie setki osób, przebieg choroby wszakże we wszystkich prawie wypadkach jest łagodny i krótkotrwały. W klinikach uniwersytetu zapadli na powszechną tę chorobę lekarze i służba; wśród młodzieży szkolnej bardzo wielu chorych; słowem święta dla znacznej liczby mieszkańców bardzo niemiłe okazały się z tego powodu.—Z zarządzenia prokuratorji policja skoufiskowała tu album portretów głównych działaczy w procesie wadowickim, wydane przez artystę-malarza, p. Ichnowskiego. Konfiskata nastąpiła w tydzień po wyjściu nakładu z pod prasy, a w ciągu tego tygodnia znaczną liczbę egzemplarzy rozkupiła już publiczność.

× Z Torunia donoszą nam d. 24-go b. m.: Walne zebranie delegatów wraz z komitetem wyborczym prowincjonalnym i z Prus zachodnich wyznaczyło na kandydatów poselskich: 1) dla okręgu złotowsko-człuchowskiego ks. N. Wolszlegiera z Zamarłego, 2) do okręgu kościersko-starogrodzko-tczewskiego p. Kossowskiego z Gajewa, 3) dla okręgu wejherowsko-kartusko-puckiego p. Antoniego Kalksteina, 4) dla okręgu grudziądzko-brodzickiego p. Władysława Rożyckiego, 5) dla okręgu sasko-lubawskiego p. dra Rzepnikowskiego, 6) dla okręgu chełmińsko-toruńsko-wybrzeskiego p. Ludwika Ślaskiego z Trzebca. Zamianowane zaś kandydatów dla okręgów wyborczych: tucholsko-chojnickiego, gdańskiego wiejskiego, gdańskiego miejskiego, sztumsko-kwidzińskiego i świeckiego pozostawia komitetowi prowincjonalnemu.

× Franciszek Tępa, znakomity akwarelista, zmarł w dniu onegdajszym we Lwowie, gdzie stale zamieszkiwał. Tępę śmiało można nazwać pierwszym akwarelistą polskim. On to bowiem w latach 1850—1855 zaczął uprawiać rodzaj prawie zupełnie przez naszych malarzy nieznaną. Zmarły położył niemałe zasługi na polu zbierania typów ludowych, a zwłaszcza głów, w których odtwarzaniu celował. Na wystawie warszawskiego Towarzystwa sztuk pięknych dość często znajdowały się prace Tępy, a nadesłany w r. 1887-ym portret ojca artysty budził wielkie pomiędzy znawcami zainteresowanie. Zmarł w wieku lat 60.

× Nie podobało się im. Wilhelm August Schlegel, jako profesor przy uniwersytecie w Bonn, miał zwyczaj za jeżdżenia na wykłady wspaniałym ekwipażem, za wchodzącym zaś do auli służący niósł na złotem przetykanej poduszce książki, potrzebne na dany dzień profesorowi. Pompa ta nie podobała się słuchaczom, postanowili zatem figleśnie dać do zrozumienia słynnemu zresztą profesorowi niewłaściwość jego postępowania. Pewnego dnia, gdy Schlegel wraz z poduszką swoją był już na auli, nagle drzwi otworzyły się po raz wtóry i do auli weszło kilkadziesiąt terminatorów szewskich, z których każdy na białej poduszce niósł książki studentów. Po nauczenie tej podobno Schlegel sam książki przynosił sobie.

× Mops w sądzie. Izba karna w Wittenbergu zmuszona była przy jednej z sądzonych spraw w zeszłym tygodniu dopuścić przed kratki psa, do pewnego stopnia w charakterze świadka. Robotnik Schulze z Biehusdorf, za znęcanie się nad zwierzętami, skazany został na karę pieniężną. Zbił on mianowicie jakiegoś psa tak nielitościwie, iż biedne zwierzę zostało całe pokryte ranami. Schulze apelował, a przed sądem tłumaczył się, iż bił psa, broniąc się tylko przed nim, pies to bowiem, według relacji oskarżonego, był niezwykle zły i zacięły. Powyższemu twierdzeniu zaprzeczył właściciel psa, w dowód czego zażądał i otrzymał pozwolenie wprowadzenia go do sali sądowej. Jakież było zdziwienie sędziów, gdy w miejsce wściekłego brytana, pojawił się, kręcąc przyjaźnie ogonkiem, mały mopsik, łaszczący się sędziom i tak zabawny, że mimo powagi położenia, głośnym parsknęli śmiechem. Oczywiście wyrok pierwszej instancji zatwierdzono.

× Influenza to, czy nie? W *Curiosités du Parlement*, książce p. Karola Desmare, następujący spotykamy ustęp: „Dnia 23-go kwietnia 1400 roku, wszyscy prawie panowie z parlamentu paryskiego zapadli jednocześnie na katar i gorączkę skutkiem panującej wówczas zaraźliwości powietrza. W wielkiej izbie parlamentu takie odbywało się ogólne kasłanie, że sekretarz, którego choroba napadła o 8-jej godzinie zrana, zaledwie że rozumiał, o co na posiedzeniu chodziło. Oby Bóg łaską swoją zechciał temu zaradzić!” Influenza to była czy nie?

× Nic z projektów. *Times* dowiaduje się z Shanghai, iż z powodu zamieszek politycznych i nieprzyjaznej względem nich postawy ludności, wszelkie projekta budowy linii kolejowych w Chinach odroczone na czas nieograniczony.

— Dla najbardziej potrzebujących na święta złożono z prośbą o wstąpienie do zdrowia Wiktorji W. X. rs. 3.

— Proszeni jesteście o zaznaczenie, iż dla najbardziej potrzebujących postanowiono 499 złotych 60 kop.

— Dla najbardziej potrzebującej rodziny, w dzielnicy rocznicę śmierci s. p. Stasiunia Salkowskiego, przypadającą w pierwszym dniu świąt Boż. Nar. matka złożyła z intencją aby jej drugi a jedyny już synek Jerzy chował się szczęśliwie rs. 3.

— Dla biednych na święta Kazio i Wicns rs. 1.

— Dla najbardziej potrzebującej wsparcia C. rs. 1.

— Na szpital dziecięcy, pracownicy zakładu tapicerskiego, Karola Szczęśliwego, jako karę za zgubiony kawałek atlasu złożyli rs. 3 kop. 50.

— Na nędzę wyjątkową: ze składu węgla J. Psarskiego, furmani: Ignacy, Józef i Kazimierz, jako karę za nieposłuszeństwo przy składaniu węgla na Nowo-Zielnej wnieśli 75 kop.

— Otrzymałe z poczty: „Na intencję otrzymania dobrej cenury Mania złożyła 1 rs. dla ubogiej dziatwy.”

— Na posiedzeniu Instytucji jałmużniczej dla wstydzących się żebrać, odbytem w zeszłą środę, przewodniczący p. Badowski, złożył sprawozdanie z czynności tejże instytucji, z którego między innymi dowiadujemy się, że w drugiej połowie roku bieżącego Instytucja jałmużnicza przyznała wsparcie dla 196 osób w sumie rs. 1029 kop. 50; na dożywocie, stosownie do legatów wypłaciła rs. 318 kop. 50, na utrzymanie i edukację wychowanków rs. 472. Razem rs. 1820.

NEKROLOGJA.

† S. p. Wiktorek Piątkowski,

synek Władysława i Marji z Głowackich, powiększył grona aniolków w dniu 27-ym grudnia r. b., przeżywszy tygodni trzy. W nieutulonym smutku stroskani rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła katedralnego św. Jana w niedzielę, to jest dnia 29-go grudnia r. b., o godzinie 3-iej po południu na cmentarz powązkowski. —4493—

† S. p. Ludwik Makowski,

urzędnik Tow. kredytowego ziemskiego, oraz obywatel przedmieścia Nowej Pragi i Warszawy, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, przeniósł się do wieczności dnia 24-go grudnia 1889 r., przeżywszy lat 72. Pozostała w nieutulonym żalu wdowa wraz z córkami, synami, zięciami i wnukami, zaprasza krewnych, przyjaciół, znajomych, kolegów i życzliwych zmarłego na żałobne nabożeństwo odbyć się mające dnia 29-go grudnia, to jest w niedzielę, o godzinie 9-iej rano w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) przy ulicy Miodowej, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 2-iej po południu na cmentarz powązkowski. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. —4504—

S. p. MICHAŁ BIELSKI,

kupiec i właściciel restauracji, po długich i ciężkich cierpieniach zasnął w Panu w dniu 25-ym grudnia 1889 r., przeżywszy lat 72. Pozostali w nieutulonym żalu siostrzeńce i siostrzeńcy zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na nabożeństwo żałobne, odbyć się mające w d. 28, t. j. w sobotę, o godz. 10-ej rano w kościele pragskim, a następnie na eksportację zwłok na cmentarz powązkowski w niedzielę, o godz. 1 i pół po południu, z domu przy ul. Brukowej № 376 na Pradze. —1627—

S. p. Fryderyk Szmajke,
Obywatel m. Warszawy,

po długich i ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 62, przeniósł się do wieczności w dniu 27 grudnia 1889 roku. W głębokim smutku pozostała żona, dzieci i zięć zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w niedzielę, t. j. 29 grudnia, o godz. 3-iej po południu, z kaplicy ewangelicko-augsburskiej przy ulicy Młynnej na cmentarz tegoż wyznania odbyć się mające. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. —1628—

† Sprostowanie.—W zamieszczonym we wczorajszym numerze 356-ym Kurjera ogłoszeniu o śmierci s. p. Fryderyka Szmajke, mylnie wydrukowano Henryk zamiast: Fryderyk.

† W dniu 29-ym b. m., to jest w niedzielę, jako w drugą rocznicę śmierci s. p.

Romana Wierzchlejskiego

w kościele po-karmelickim (na Krak.-Przedm.) odprawioną zostanie wotywa o godzinie 10-ej zrana. —4495—

† Dnia 30-go grudnia r. b., to jest w poniedziałek, jako w piątą bolesną rocznicę śmierci s. p. Marcina Pruszkowskiego, radcy stanu, b. sędziwego apelacyjnego, za spokój jego duszy, odprawiać się będą msze św. o godzinie 3-iej, 9-iej i 10-iej zrana w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) przy ulicy Miodowej, na które w ciężkim smutku pozostała żona zaprasza familję i życzliwych. —4490—

† Dnia 30-go grudnia, to jest w poniedziałek, jako w dzień imienia s. p. Eugenjusza Dziewalskiego, odbędzie się za jego duszę wotywa w kościele Matki Boskiej Łaskawej (popijarskim), o godzinie 10-ej zrana, na którą pozostała wdowa wraz z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół, kolegów i znajomych. —1629—

† W bolesną rocznicę zgonu s. p. Ludwika z Gudeików

KOEHLER,

odprawiać się będzie nabożeństwo żałobne w kośc. św. Antoniego (po-reformackim) przy ulicy Senatorskiej, w dniu 7-ym stycznia 1890 roku, o godzinie 10-ej i pół zrana, na które pozostała siostra w imieniu nieobecnych córek i wnuków, zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —4496—

† Rodzina po s. p.

WILHELMIE KUHNKE,

zaprasza krewnych, przyjaciół, znajomych i kolegów zmarłego na nabożeństwo odbyć się mające w dniu 30 b. m., tj. w poniedziałek, o godzinie 3-iej i pół zrana w kościele św. Krzyża.

† Kolegom, przyjaciółom i znajomym, którzy raczyli oddać ostatnią posługę s. p. Leonowi Stachowskiemu, wdowa z dziećmi składa serdeczne podziękowanie, szczególnież zaś głównemu inżynierowi kanalizacji, zastępcem jego i inżynierom rom wydziałowym, oraz kolegom nieboszczyka, którzy raczyli zająć się jego pogrzebem i ponieść na barkach swoich zwłok do grobu. Zarazem uprasza się wszystkich życzliwych na za-

łobne nabożeństwo, odbył się mające w dniu 2-im stycznia 1890 r., to jest we czwartek, o godzinie 10-iej zrana w kościele św. Krzyża. —1630—

† Wszystkim tym, którzy raczyli przyjąć udział w smutnym obrzędzie odprowadzenia zwłok ś. p. **Andrzeja Majewskiego**, niniejszem składa serdeczne podziękowanie.

Rodzina.

— Wszystkim tym, którzy raczyli odprowadzić na miejsce wiecznego spoczynku zwłoki

B. P. ROZALJI KATZ,

składa niniejszem serdeczne podziękowanie.

—4487—

Rodzina.

† Wspomnienie ś. p. Marjana Koskowskiego.

Z całą goryczą boleści powtórzyć możemy słowa: „O! śmierci jakże gorzka jesteś”. —Zgasł mimo późnego wieku przedwcześnie dla miłości bliskich i tych wszystkich, którym pomoc niósł w niestrudzonej miłości swojemu ś. p. Marjan Koskowski w dniu 22-im grudnia 1889 r. w dobrach swych Mokra-Wieś, przeżywszy lat 77.

Ś. p. Marjan umiał odgadnąć potrzeby każdego i zarządzać onym, niósł pomoc chojną dłońmi potrzebującym—można powiedzieć, że mało możnych tego świata pochłubiłby się mogła taką ilością dobrych czynów bez rozgłosu spełnianych.

Sciska się z żalu serce, kiedy w jednej nieszczęśliwej chwili, osobę drogą wyrok Boży wyrwa z pośród rodziny i przyjaciół, której wrodzoną łagodnością charakteru umiał ś. p. Marjan pociągnąć serca ku sobie, przywiązać, zespolić ze swymi uczuciami, spełniając z chrześcijańską miłością obowiązki zacnego obywatela. Cicha modlitwa—niech cicha skargę zaniesie, że po tak bolesnej stracie „Smutno nam Boże!”

—4480—

M. M.

NADEŚLANE.

Bezpłatnie całkowitą (13 tom.) Encyklopedję Powszechną Orgelbranda otrzymują całorocznymi abonenci „Echa” (Senatorska 26).

Z Petersburga.

Now. wr. zamieściło obszerny artykuł, będący, o ile sądzić można, wstępem do szeregu innych pod ogólnym tytułem „Z powodu postępów własności niemieckiej w Rosji”. Autor artykułu zwraca uwagę na rosnącą wciąż kolonizację niemiecką nie tylko na kresach, ale w wielu guberniach wewnętrznych, a wreszcie powiada: Nie ma żadnej wątpliwości, iż rząd każdego kraju ma nie tylko prawo, lecz i obowiązek bronięcia interesów państwa, połączonych z własnością ziemską, a tem więcej w kraju, gdzie ziemia stanowi główne źródło dobrobytu narodowego i państwowego. Niezależnym jest tedy ustanowienie zasad, aby nabywcą ziemi był bezwarunkowo poddany ruskim. Nawet Ameryka, ten klasyczny kraj wszelkiej wolności, gdzie do niedawna każdy cudzoziemiec, bez względu na jego pochodzenie, mógł otrzymać część ziemi zaraz po wstąpieniu na terytorjum amerykańskie nawet i Ameryka, powtarzamy, zaprowadziła od roku zeszłego poważne ograniczenie co do nabywania gruntów przez emigrantów. Tymczasem w Rosji poddaństwo ruskie wymagane jest od nabywcy tylko w guberniach zachodnich. Jest to środek połowiczny. Zdawałoby się, że najzupełniej słusznym jest żądanie, aby każdy, władający majątkiem, był jednocześnie obywatelem, ponoszącym wszystkie ciężary i t. d. Tymczasem na południu, na wschodzie, a nawet wewnątrz Rosji istnieje mnóstwo spółek zagranicznych, posiadających w swych rękach nieruchomości, a przytem nieruchomości nadzwyczaj cenne, a np.: kopalnie węgla, rudy, źródła naftowe i t. p. Każde takie Towarzystwo cudzoziemskie jest rodzajem ogniska, w którym koncentruje się cała masa robotników, majstrów, kupców zagranicznych. W rolnictwie stosunek ten nie jest tak uderzający, w każdym jednak razie właściciel cudzoziemiec, pozostający cały czas cudzoziemcem, prędzej czy później zgromadzone pieniądze wywiezie z sobą ze szkoda dla bogactwa wewnętrznego. Nareszcie co do napływu robotników zagranicznych należy ustanowić stanowcze ograniczenia, jak to zrobiła Ameryka w stosunku do chińczyków. Wszystkie te środki mają niezaprzeczone znaczenie, chociażby na rezultaty ich wypadło dłużej nieco oczekiwać.”

Z powodu bardzo bliskiego już terminu zjazdu reprezentantów wykształcenia profesjonalnego, *Nowosti* przytaczają kilka istotnie ciekawych cyfr o stopniu ukształcenia wśród składu osobistego różnych fabryk: „Bardzo niedawno — piszą *Nowosti* — departament rolnictwa i handlu ogłosił zdumiewające dane o kierownikach i pracownikach fabrycznych. Z liczby 21,800 osób, zarządzających fabrykami i przedsiębiorstwami przemysłowymi, tylko 1,471, czyli 7%, otrzymało wykształcenie techniczne, licząc w tem osoby, które kształciły się nie tylko w wyższych, lecz średnich i niższych szkołach specjalnych. Cała, przynajmniej swą liczebnością, reszta nie otrzymała żadnego wykształcenia specjalnego. W szczególności, według oddzielnych specjalności, cyfry, cytowane przez departament, są jeszcze mniej pocieszające; tak np. w grupie produkcji ceramicznej cenzus specjalny posiada tylko 4% ogólnej liczby kierowników fabryk,

pomimo, że w fabrykach tego rodzaju pracuje 67,000 robotników; w fabrykach artykułów spożywczych (piekarnie, masarnie, cukiernie i t. d.) przy 79,000 robotników wykształceni specjalnie technicy stanowią 3% ogólnej cyfry kierowników; w tej wreszcie gałęzi przemysłu fabrycznego, która zajmuje się przeróbką produktów zwierzęcych, przy 44,000 robotników udział osób wykształconych technicznie wyraża się—1%. Tak np. w 2,500 fabryk garbarskich z produkcją 40 milionów funkcjonuje 13 techników, 490 fabryk mydlarskich z roczną produkcją 7½ milj. rs. posiada 12 specjalnie wykształconych techników, 555 fabryk świec z produkcją 6½ milionów posiada techników 3, a w fabrykach świec woskowych z produkcją 5 milj. rs. rocznie nie ma ani jednego specjalnie wykształconego technika.”

„Czyż wobec tego—kończą *Nowosti*—można się dziwić, że przemysł posuwa się u nas często zółwim krokiem! Z drugiej znowu strony mimowoli rodzi się pytanie, co się dzieje z tą młodzieżą, specjalnie wykształconą, którą rok rocznie wypuszczają wyższe zakłady techniczne? Chyba przypuścić należy, że po szeregu próżnych usiłowań zajęli oni miejsca w innych instytucjach społecznych.”

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 28-go grudnia. (Tel. Aj. półn.)—Opublikowane zostały zmiany ustawy uniwersytetu dorpackiego, dotyczące wyboru dziekana, rektora, prorektora i profesorów.

Petersburg 28-go grudnia. (Tel. Aj. półn.)—Opublikowaną została ustawa założonego przez braci Telepniewow rjazańskiego Towarzystwa wyrobu maszyn i narzędzi rolniczych.

Wiedeń 28-go grudnia. (Tel. pr. K. W.)—W personelu tutejszym kolei północnej Ferdynanda 250 osób zapadło na influencję. Choroba szerzy się obecnie z największą gwałtownością na Morawach.

Wiedeń 28-go grudnia. (Tel. pr. Kurj. W.)—Urzędownie zaprzeczono wiadomości *Timesa*, jakoby W. Porta wystosowała do gabinetu tutejszego zapytanie w sprawie notowania pożyczki bułgarskiej na giełdzie wiedeńskiej.

Wiedeń 28-go grudnia. (Tel. pr. Kur. War.)—Tu i w Berlinie ogólna tendencja zwyżkowa. Na styczeń zapowiadają jeszcze większą hausę.

Budapeszt 28-go grudnia. (Tel. pr. Kur. W.)—Klapka jest umierającym.

Praga czeska 28-go grudnia. (Tel. pr. K. War.)—Wczoraj na wezwanie ks. Schoenburga zgrupował się tutaj komitet wykonawczy Niemców. Obradowano nad propozycjami ugodowemi. Rezultat chowany jest dotąd w głębokiej tajemnicy.

Lwów 28-go grudnia. (T. pr. Kur. W.)—W całej Galicji tworzą się komitety ratunkowe, celem zapobieżenia klęsce głodowej. Na czele komitetu lwowskiego stanął prezydent miasta, Edmund Mochnacki.

Berlin 28-go grudnia. (Tel. pr. K. W.)—Rząd zaprzecza wiadomości, jakoby zamierzono wysłać okręt wojenny, celem obrony poddanych niemieckich w Brazylii. Sprawozdania konsularne stwierdzają, że na wybrzeżach brazylijskich, gdzie obrona interesów niemieckich byłaby w danym razie pożądaną, panuje zupełny pokój. Anarchja ogarnęła przeważnie wnętrze Brazylii.

Paryż 28-go grudnia. (Tel. pr. Kur. War.)—W sferach dyplomatycznych zapewniają, iż rząd francuski zgodziłby się na konwersję egipskiego długu publicznego, gdyby Anglia zobowiązała się usunąć wojska angielskie z Egiptu. Z przychodu, w ten sposób przez skarb egipski uzyskanego, należałoby podnieść stopę armji krajowej.

Paryż 28-go grudnia. (Tel. pr. Kur. W.)—Trzecia część ludności choruje na influencję. Skonstatowano wiele wypadków śmierci.

Bruksella 28-go grudnia. (Tel. pr. Kur. W.)—Hrabia Flandrii i żona jego chorzy na influencję.

Londyn 28-go grudnia. (Tel. pr. Kur. W.)—Tutejsze sfery giełdowe mocno są zaniepokojone sprzecznymi wiadomościami z Brazylii.

Londyn 28-go grudnia. (Tel. Aj. półn.)—W Afganistanie wybuchł bunt przeciw emirowi.

Londyn 28-go grudnia. (Tel. Aj. półn.)—Wędlug pogłosek, dotąd niesprawdzonych, eskadra angielska morza Śródziemnego otrzymała rozkaz udania się z Malty do Lizbony.

Rzym 28-go grudnia. (Tel. pryw. K. W.)—Król udzielił synom księcia Aosty, Ludwikowi i Humbertowi, osobne tytuły. Pierwszy będzie nazywał się księciem Abruzzów, drugi hrabią Salemi.

Madryt 28-go grudnia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Rząd otrzymał niepokojące wiadomości o szerzeniu się ruchu republikańskiego w Hiszpanji i Portugalji. Agitacja prowadzi się pod hasłem zjednoczonej republiki iberyjskiej. Ruch ogarnął nie tylko wojsko, ale nawet sfery dworskie.

Bukareszt 28-go grudnia. (Tel. pr. K. W.)—Wybrany prezesem senatu Kreczulesko był kandydatem rządowym. Otrzymał on głosów 52 przeciw 36. (Kreczulesko, jeden z najpoważniejszych mężów stanu w Rumunji, był prezesem ministrów, tudzież posłem w Berlinie, Rzymie i Petersburgu; *przyp. red.*) W izbie deputowanych podczas rozpraw adresowych Łazarz Katardziu wygłosił mowę, w której obwiniał rząd, iż spełnia dzieło zniszczenia; wezwał on wszystkie grupy izby do walki z rządem. Prezes gabinetu, jen. Manu, oświadczył, że dąży do zjednoczenia wszystkich żywiołów zachowawczych. Mowę Mana przyjęto gorącymi oklaskami.

Bukareszt 28-go grudnia. (Tel. p. Kr. W.)—W Braile i Ruszczuku szerzy się zaraza influenzy. Zamykają szkoły.

Bukareszt 28-go grudnia. (Tel. pr. K. W.)—Dzienniki zamieszczają sprawozdanie ankiety, której powierzono wypracowanie aktu oskarżenia przeciw gabinetowi Jana Bratiano. Sprawozdanie przedłożono parlamentowi.

Sofja 28-go grudnia. (Tel. pr. K. W.)—Influenza szerzy się w tutejszej szkole wojskowej; w mieście pojawia się dotąd sporadycznie.

Sofja 28-go grudnia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Z powodu influenzy zamknięto gimnazjum miejskie.

Berlin 28-go grudnia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Ruble w gotówce [] [] (wczoraj 219.80)

Ruble na dostawę [] [] (wczoraj 219.75)

GIEŁDA.

Warszawa, 28-go grudnia.

Waluty obce w średnim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 45.65, 45.60, 45.55, 45.52½ i 45.50, przeważnie jednak po 45.55, 45.52½ i 45.50, żądając 45.80. Inne niemieckie długoterminowe miasta bankowe ofiarowano po 45.75. W zaofiarowaniu nominalnem notowano Londyn krótki po 9.21. Paryż krótki chciano zbyć po 37.10, nabywano zaś po 36.82½. Wiedeń krótki kupowano po 79, 78.85 i 78.80, przy żądaniu po 79.25.

Cukru po 790, przy żądaniu 825, Dobrzelin po 1150, Her- W papierach obroty średnie, przy mocnej tendencji. Żądano za listy likwidacyjne 88.80 i 87.80, według wielkości odcinków, a otrzymano za kilkanaście tysięcy rubli w sztukach pors. 1000 88.40 i 88.50, oraz 87.35, 87.50 i 87.55 za kilkanaście tysięcy w drobnych odcinkach. Kupiono kilka tysięcy pożyczek wschodnich I i II em. po 100, oraz kilka tysięcy III em. po 100.20 i 100.25, przy zaofiarowaniu po 100.35 wszystkich trzech emisji. Zabrano kilkanaście pożyczek premjowych z r. 1864 po 255.50 i 256, oraz kilkadziesiąt sztuk listów premjowych szlacheckich po 218.25. Nową pożyczkę 4% chciano zbyć po 85.25, a nabyto kilka tysięcy po 84.80. Listy zastawne ziemskie cokolwiek słabiej; starano się umieścić po 96 I serji i po 94.75 II, III, IV i V-jej serji, a umieszczono kilka tysięcy I serji, po 95.85, oraz kilkanaście tysięcy najmłodszej serji 94.55. Listy zastawne m. Warszawy ofiarowano po 98.75, 95.75, 94.75, 94.50 i 94.25, według serji, a wzięto kilka tysięcy ostatniej serji po 93.90. Nabyto kilka tysięcy II-jej serji listów zastawnych m. Łodzi po 93.25, przy żądaniu po 95.50, 93.50, 93.25 i 92.50, stosownie do serji. Listy zast. 6% m. Kalisza chciano zbyć po 102, Ulokowano kilka tysięcy 6% listów m. Plocka po 99.75. Obligów kanalizacyjnych m. Warszawy można było dostać po 90.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych słabe.

Okowita. Wiadro 8.23⁴, garniec rs. 2.68. Dowozy duże, usposobienie słabe. Cena warsz. Tow. ocz. sprz. spir. 10.37.

Towarzystwo Warszawskie**OCZYSZCZANIA I SPRZEDAŻY SPIRYTUSU**

zwraca uwagę Szanownej Publiczności na wyroby Rektyfikacji Warszawskiej, mianowicie na Spirytusy, Cognaki, Araki i Słodkie wódki w tejsze fabryce wyrabiane, które dobrocią swą i smakiem przewyższają wszystkie odnośne gatunki dotychczas w handlu rozpowszechnione.

Oprócz składu hurtowego przy fabryce, Towarzystwo urządziło sklepy własne przy ulicach:

Elektoralnej nr 6,**Freta nr 31,****Miodowej nr 3,****Nalewki nr 36,****Nowy-Świat nr 37**

w których wyroby Rektyfikacji Warszawskiej są

sprzedawane podług cenników tamże znajdujących się. Oprócz tego wszystkie pierwszorzędne sklepy kolonialne, handle win, restauracje i sklepy wódek w wyroby Rektyfikacji Warszawskiej się zaopatrzły.

— Wyborną, świeżą herbatę poleca skład M. Muszkata, Senatorska nr 22. 4399

Komitet Resursy Kupieckiej

ma honor powiadomić, iż pierwszy wieczór tańczący dla członków i ich rodzin odbędzie się w dniu 18-ym stycznia 1890 r. 4492

— Uważam za obowiązek niniejszem podziękować p. **Teofilu Fuks**, właściciela magazynu bielizny przy ulicy Senatorskiej nr 26, za staranne i akuratne wykończenie wyprawy mojej córki.

4497

Hlebowicz.**KORRESPONDENCJA PRYWATNA.**

4502 „Djana” poste-restante Gródek—list wysłano.

— Gwiazdeczce.—Z głębi wzrnszonego serca dzieki ci najdroższa za słowa miłości i dowód pamięci. Pierwsza—jak się domyślam—odebrała „ona” — za co niech ją los odpowiednio wynagrodzi. Kochaj i wierz. Twój na życie całe Jowisz. 4501

— Do dzisiejszego numeru dołącza się dla Prenumeratorów miejscowych prospekt „Bluszezu”.

PATENTA WYRABIAJĄ**J. BRANDT & G. W. NAWROCKI**

najstarsze biuro patentowe berlińskie.
BERLIN. Friedrich str. 78. 111

„BIBLIOTEKA WARSZAWSKA”

pismo miesięczne, poświęcone naukom, literaturze, sztukom pięknym i sprawom społecznym, wychodzić będzie w roku 1890-tym jak dotychczas na początku każdego miesiąca w zeszytach 10-cio arkuszowych.

Rozpoczynając rok 49-ty wytrwałej działalności naukowej, Redakcja „Biblioteki Warszawskiej” nadmienia, że rocznik 1890-ty zamyka 5-tą Serją wydawnictwa tego pisma perjodycznego.

Prenumeratorowie „Biblioteki Warszawskiej” na rok 1890-ty otrzymają systematyczne „Zestawienie przedmiotów,” zawartych w 45-ciu ostatnich tomach (137 do 182), Bibl. Warsz. z lat 1875-go do 1889 włącznie.—Praca ta razem z wydanem w 1875-tym r. w Krakowie przez pana Karola Estreichera „Zestawieniem przedmiotów” z pierwszych 136-ciu tomów Bibl. Warsz. z lat 1841-go do 1874, stanowić będzie dokładny Spis bibliograficzny zasobów naukowych w tem półwiekowym wydawnictwie zawartych.

Warunki prenumeraty:

„Biblioteka Warszawska” kosztuje w guberniach Królestwa i Cesarstwa, oraz we wszystkich krajach, należących do związku pocztowego: rocznie rubli 10, półrocznie rubli 5.

W Warszawie zaś: rocznie rubli 9, półrocznie rubli 4 kop. 50, kwartalnie rubli 2 kop. 25. 2331r

Prenumeratorów z prowincji upraszamy o nadsyłanie prenumeraty bezpośrednio: Do Redakcji „Biblioteki Warszawskiej,” Nowy-Świat № 41.

WARSZAWSKA

2329 R

**SALA LICYTACYJNA,
Bracka № 4,**

zawiadamia, że w Poniedziałek dnia 18 (30) Grudnia, we Wtorek 19 (31) Grudnia, we Czwartek 21 Grudnia (2 Stycznia) i w Piątek 22 Grudnia (3 Stycznia), odbywać się będą licytacje różnych przedmiotów, a mianowicie:

W Poniedziałek d. 18 (30) Grudnia,

na zlecenie Sukcesorów s. p. Uljanina, Profesora Warszawskiego Uniwersytetu. Mebli trzy garnitury, krzesła dębowe wyplatane, stoły, szafy, komoda, półki do książek, szeslong, umywalnia marmurowa, lustra, łóżka żelazne, lampy, materac, poduszki, firanki, bielizna, letnie i zimowe ubranie męskie, Samowar i inne kuchenne sprzęty.

Mikroskopy i różne aparaty dla przyrodników.

We Wtorek d. 19 (31) Grudnia,

Na zlecenie różnych osób.

Obrazy starego i nowego pędzla. Meble, stoły, krzesła, łóżka żelazne, lustra, szafy, szeslongi, brązowe kandelabry, zegary starożytnie.

We Czwartek d. 21 Grudnia (2 Stycznia) i w Piątek 22 Grudnia (3 Stycznia).

Materje, ubiory dziecinne, odzież wszelkiego rodzaju, Bronzy, Dywany i inne przedmioty.

DOM HANDLOWY**L. J. BORKOWSKI,**

Dąbrowa Górnicza,

Kantor w Warszawie, Trębacka № 4,
(Telefonu № 640).

Wylączna sprzedaż węgla kamiennego z kopalń
„JAN” i „FLORA.”

Polecają się: węgiel gruby, oraz gatunki węgla płukane, jako to: kostkowy, azbukowy, groszkowy.
Sprzedaż węgla w mniejszych ilościach, poczynając od 5-ciu korcy z odstawa demów. 1681

Wodolecznica KALTENLEUTGEBEN.

Profesor Winternitz, ordynuje przez cały rok osobiście. 2112R

Kuracje zimowe po cenach niższych.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 22 Grudnia (3 Stycznia) 1889/90 r., o godzinie 11-ej zrana, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w r. 1890 dla wodociągów miejskich i na inne potrzeby m. Warszawy 295,000 pudów węgla kamiennych, od kop. 12 za pud.

Warunki licytacyjne mogą być przejrane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 2313r

Piękne Podarki Gwiazdkowe!

3 bardzo ozdobne kalendarzyki na
1890 rok,
wydane nakładem

Księgarni i Składu Nut.**M. ARCTA**

w Warszawie,
Nowy-Świat 53 i w Lublinie.

- 1) **Kalendarzyk biurkowy** (do zdzierania), na podstawie ozdobionej przeszlicznymi, artystycznie wykonanymi, chromolitografiami obrazkami: dzieci, zwierząt, scen myśliwskich, kwiatów itp. Całość tego niezwykłego kalendarzyka jest **arcypowabna, formatu miniaturowego**, tak, iż może służyć za prawdziwą ozdobę każdego biurka lub tualety i **stanowi zarazem drobny ale ładny i przyjemny podarek dla każdego.** Cena, stosownie do wielkości, od 30 do 60 kop.
- 2) **Kalendarzyk pugilarsowy z notatnikiem** w bardzo ozdobnej chromolitografowanej bristolowej okładce. Cena kop. 12.
- 3) **Kalendarzyk kieszonkowy** również w bardzo ozdobnej chromolitografowanej okładce. Cena kop. 6.

➔ **Za przesyłkę powyższych kalendarzyków kop. 20.**
Do nabycia we wszystkich księgarniach i składach materiałów piśmiennych. 2288r

LICYTACJA.

Dnia 2 (14) Stycznia 1890 roku, odbywać się będzie licytacja w drodze działów nieruchomości, gdzie mieściła się restauracja zwana „Ogródek Wenecki” № 428b na Pradze przy ulicy Szerokiej, należąca do Sukcesorów Cieszańskich, składająca się z 12-tu domków parterowych, drewnianych, ogrodu i placu 11236 łokci kwadratowych.—Licytacja odbywać się będzie w 4-tym Wydziale Warszawskiego Sądu Okręgowego i rozpocznie się od summy rs. 14,108.—Bliższa wiadomość u Komisarza Sądowego Gawryłowa, ulica Świętojska № 18. 1684

P. Śliżyński

wyucza 6-ciu najpotrzebniejszych tanców w 20-tu kilku lekcjach, Krakowskie-Przedmieście № 4. 1683

Za własne wynalazki i ulepszenia patentowana w PARYŻU

Fabryka Gorsetów**MARIE PAYER,**

(istniejąca od lat przeszło 40-tu)
Krakowskie-Przedmieście № 24,
wprost ulicy Hr. Berga.
Posiada na składzie **Gorsety** począwszy od sztuki po Rs. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i wyżej, stosownie do życzeń oraz komplekcyj. Krój gorsetów zastosowany jest krojem do rozmaitych potrzeb higienicznych, a głównie odznacza się

SPECJALNA

(nie fabryczną en gross.) 1655
umiejętnością gorsowania.

W Poniedziałek 18 (30) Grudnia w Kancelarii Lejb-Gwardji Litewskiego pułku, odbędzie się licytacja

na dostawę mięsa i innych produktów
na rok 1890. 1682

OSTRZEŻENIE.

Ponieważ żadnych weksli nikomu nie wystawiałem, ani nikomu też niepowierzałem onych, przeto wszelkie weksle i prywatne rewersa jakie by ktokolwiek posiadał, nie mają nie wspólnego z moim podpisem, jakę zfałsowane uważać będę i na takowe każdy komuby podobne weksle proponowane były, winien zwrócić uwagę, o czem pocytuje sobie za obowiązek ostrzedz latwowiernych.

Właściciel domu przy ulicy Krochmalnej № 39 w Warszawie 1680
Konstanty Franciszek Pinkowski.

Nagrody rs. 10.

25-go b. m., przejeżdżając dorożką z ulicy Leszno na Twardą, zgubiono **pierscień brylantowy**; ucziwy znalazca zechce odnieść do Składu Tabacznego W-go **J. Rozenbluma**, Nalewki № 28, za powyższą nagrodą.

OGŁOSZENIE.

St.-Petersburski pułk Grenadierów, podaje niniejszem do wiadomości, iż licytacja na dostawę w roku 1890 mięsa i innych produktów dla wyżywienia ludzi w rzeszonym pułku służących, odbywać się będzie w Kancelarii Koszar Sierakowskich w dniu 18 (30) bieżącego miesiąca Grudnia, o godzinie 11-ej zrana.—Zyczący przeto podjąć się takowej dostawy, raczą się zgłosić w dniu powyższym wymienionym do Kancelarii pułkowej.

Jedwabie gładkie we wszystkich kolorach, z dobranemi Adamaszkami, Brokatelami etc. Włodkowski.

CENY NAJNIŻSZE.

Nauka i wychowanie.

Buchhalterji wyczu gruntownie upoważniony przez okręg naukowy, nauczyciel specjalista, autor „Buchhalterji dla Samouków” Gustaw Ohwat, Miodowa 12. 27272

Biuro prof. de Préchamps, Długa 25. Polki, francuzki, niemki do umieszczenia. 28190

Do wspólnej nauki potrzebne panienki. Szkolna (Zielony Plac) 13, m. 10. 29931

Francuski świeżo przybyły swoim kosztem są do umieszczenia zaraz. Biuro nauczycielskie Jasińskiej, Berga 6. 3584r

Francuska rodowita, dobrze wychowana, potrzebna natychmiast na wyjazd do Kiele. Świętokrzyska 16, mieszk. 18. 29967

Lekcje francuskiego lub muzyki na swoim fortepianie po rs 3 miesięcznie. Grzybowska 17, mieszkania 6. 29974

Młoda konwersatorka języków niemieckiego i francuskiego, życzy lekcji. Chmielna 5. Wiadomość u szwajcara po prawej stronie, od 5-8. 29887

Mężczyzna w średnim wieku, nie znający prawie wcale języka ruskiego, pragnie nauczyć się takowego gruntownie w możliwie krótkim czasie. Odsłone oferty p. a. „Lekcje ruskiego”, uprasza składać w kantorze Kurjera. 29898

Nauczycielka młoda, wychowana w Niemczech, doskonały francuski, muzyka, ruski, proponuje 3-4 godzin lekcji dziennie za pokój i utrzymanie od pierwszego stycznia. Oferty pod L. K. w kantorze Kurjera. 29973

Nauczyciel znający język niemiecki grammatycznie, zechce nadesłać swój adres: Smolna 24, mieszkania 2. 30010

Oficer H. Kunicki przygotowuje do egzaminów na uzyskanie praw wolnowstępujących i do korpusu kadetów. Kruca 12. 29827

Pomieszczenie dla panienek Fortepian, konwersacja francuzka. Długa 25, mieszkania 28, od 2-jej do 5-jej. 29910

Szkoła mekka prywatna przygotowuje uczniów do szkół rządowych, przychodni i na stałe. Ceny umiarkowane. Elektoralna 17. Przełożony Pigłowski. 29962

Posady i prace.

Agenci potrzebni na miasto, prowizja dobra. Nowy-Swiat 62, m. 15. 30016

Bona polka poszukuje miejsca, mówiąca po rusku. Ulica Aleksandrja 8 domu 15, mieszkania 9. 29895

Bona niemka z doskonałym szyciem poszukuje miejsca. Oferty przyjmuje kantor Kurjera pod lit. O.100. 29928

Bona niemka z dobrymi świadectwami potrzebna jest zaraz. Marszałkowska 60, mieszkania 11. 29926

Bona francuska z dziesięcioletnim świadectwem poszukuje miejsca. Zgoda 6, mieszkania 8. 29908

Bona francuzka zaraz do umieszczenia. Białska 21, u p. Cieślińskiej. 29988

Człowiek niemłody, z kaucją do 700 rs., poszukuje posady pisarza, inkasenta lub magazyniera. Oferty dla „Niemłodego” w kantorze Kurjera. 29879

Lektorika młoda, czyta językami francuskim, ruskim, niemieckim, polskim, pięknie pisze. Oferty pod „Lecture” przyjmuje Kurjer. 29992

Młoda wykształcona francuzka z niemieckim szuka miejsca do dzieci. Oferty przyjmuje kantor Kurjera Warsz. pod wyr. „Francuzka”. 29932

Niemka mówiąca po rusku poszukuje miejsca bony lub do gospodarstwa. Oferty przyjmuje Kurjer Warsz. dla „A. P.” 29929

Panny zdadne do ubrań dziecińczych potrzebne. Karbuje falbany. Ul. Grzybowska 2, Wojcińska. 29888

Potrzebne 10 panien uzdolnionych do gorseń, z maszynami lub bez, za bardzo dobrym wynagrodzeniem. Chłodna 52, m. 22. 29885

Potrzebne są panny zdadne do staniów i spódnic oraz podręczne. Ul. Orła 5, mieszkania 4. 30033

Potrzebne są panny podręczne bardzo zdolne. Hoza 7, m. 10. 29884

Pisarz w średnim wieku, energiczny, z kaucją rs. 20, potrzebny zaraz. Biuro oficjalistów Krakowskie-Przedm. 64, sklep frontowy pod słamami. 29950

Potrzebna jest zaraz osoba pojedyncza w średnim wieku do wdowca, do zarządu gospodarstwem domowym oraz zajęciu się całym interesem handlowym, z kaucją rs. 400; suma może być zabezpieczona hipotecznie. Wiadomość: Stara Praga, Targowa 43, u właściciela domu, od 2-5-jej wieczorem. 29938

Potrzebna jest od Nowego Roku służąca Niemka (15 rs. kwartalnie). Marszałkowska 123, mieszk. 14. 29935

Potrzebne są panny zdadne do spódnic i do nauki. Warecka 7, mieszk. 3. 29933

Panny podręczne i do nauki potrzebne są zaraz do pracowni sukien, Żurawia 26, mieszkania 9. 29927

Potrzebna jest panna do bielizny. Chmielna 92, mieszk. 12. 29968

Potrzebna sługa do wszystkiego z dobrymi świadectwami. Jerozolimska 63, m. 10. 29954

Panna służąca, posiadająca doskonale krój, szycie, znająca się na prasowaniu, potrzebna zaraz na wieś. Bliższa wiadomość: Hoza 54, mieszk. 3. 29944

Potrzebny jest rzadca z kaucją rs. 300, znający ruski albo niemiecki język, do niedużego folwarku w powiecie nowomińskim. Plac pensji rocznie 150 rs. i życie. Zgłaszać się proszę do m. 32, domu 8, Plac Warecki. 30013

Panna z magazynu szuka roboty. Marszałkowska 62, m. 15. 30012

Retuzerka poszukuje zajęcia. Oferty w Kurjerze Euterpie. 29948

Subjekt z prowincji, lat 21, który pracował przez lat 5 w zawodzie handlowym, życzy wyjechać do Rosji i przyjąć stosowną posadę w handlu win i delikatesów lub w większym z handlów w Warszawie. Oferty pod „Subjekt” przyjmuje Biuro ogłoszeń, Senatorska 26. 3582r

Uczeń najmniej 16-letni potrzebny do składu luster Maurycego Silberberga, Rymarska 8. 29983

Uczeń przychodni potrzebny do zakładu to-karsko-reparacyjnego, ul. Nowosenatorska 6. 29966

Uczeń przychodni potrzebny do mechaniki, pierwszeństwo mający początki. Tychert, Elektoralna 6. 29956

Zdatna panna do kwiatów i podręczne potrzebne zaraz. Świętojerska 13, m. 15. 29883

7 prowincji uczennice uczyć szycia, kroju i innych kobiecych robót; małe wynagrodzenie. Wilcza 18, Kosińska. 29957

50 rs. i więcej temu, kto wyrobi posadę przy kolei konduktora, smarownika i t. p. Oferty proszę nadsyłać do Kurjera Warsz. pod B. B. 29939

Kupno i sprzedaż.

Bardzo tania sprzedam lustro z konsolą i marmurowym blatem, pozłacane, w dobrym stanie, drugie takie owalne. Twarda 13, mieszkania 27. 29873

Do sprzedania 2 szafy dębowe ozdobne. Ulica Aleksandrja 17, m. 3. 30037

Do sprzedania 6-tygodniowe mopsy czystej drasy. Mokotowska 12, m. 8. 29920

Do sprzedania szafka orzechowa pod lustro i jesionowa kuchenna. Grzybowska 17, mieszk. 29. 29914

Fuzja Lanckastra, dobrze strzela, do sprzedania, wiadomość ulica Wronia 43, mieszkania 5. 29951

Garnitur mebli czarnych, krytych jedwabnym adamaszkiem, lustro, konsola, (stolik do kart) tania sprzedam. Chmielna 19, mieszkania 12. 30020

Kasy ogniotrwałe, najtańsze i najlepsze, u R. Bohtego, Nowy-Swiat 34. 505

Kasy ogniotrwałe 25% tańsze od innych cen-ników. Marszałkowska 125, Sikorski. 23782

Kupię porządne, tanie, futro męskie, szafy kamionowe. Oferty Kurjer „Kupno”, cena ostateczna, rodzaj. 30019

Koldry duże atlasowe niebieskie, zupełnie nowe są do sprzedania. Wspólna 23, mieszkania 18. 29996

Kupię lornetkę teatralną w ozdobnej oprawie z wyborowemi szklami oraz Herophon lub Aryston w kompletnie dobrym stanie. Oferty pod lit. G. A., przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego. 29990

Lankastrówkę 28 rs., kapiszonówkę, płaszcz, sprzedam. Senatorska 9, mieszk. 3. 30007

Lustra na raty sprzedaje miejscowym i na prowincję fabryka Maurycego Silberberga, Rymarska 8. Z powodu istniejących firm podobnych, proszę uważać na dokładny adres i na umieszczony w wystawie napis „Na raty”. 29981

Mebie za bezcen! Garnitur czarny, orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łóżka, biuro, sześlongi, firanki. Ulica Marszałkowska 108 i od ulicy Chmielnej 37, m. 30. 29668

Mebie za bezcen! Garnitur czarny, orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łóżka, biuro, otomana, biblioteka, szafka lustrzana. Marszałkowska 119, w podwórzu, druga brama, mieszkania 15. 29085

Marszałkowska 151, drugi dom od Ogrodu Saskiego, skład płótna z fabryki „Zyrardów” poleca bardzo tania koszule, mankiety i kołnierzyki męskie. R. Czarniecki i S-ka. 28913

Mebie gustowne salonowe, buduarowe i fantazyjne, sypialnia i jadalnia dębowa w kompletnem urządzeniu oraz lustra i pojedyncze sztuki meblowe. Cena przystępna. Plac Zielony 18, nad cukiernią p. Sztengla, 1-sze piętro, mieszk. 2. 1933r

Mebie tania, garnitur czarny, orzechowy, sześlong, otomana, szafy, łóżka, kredens, stół jadalny, krzesła, biuro, różne meble. Mokotowska 59, przy Placu św. Aleksandra, stróż wskaże. 27451

Mebie za bezcen do sprzedania, lustra, garnitur czarny i orzechowy, urządzenie jadalni dębowa, łóżka, umywalnia, toaleta, otomana, komoda, biurko, szafy, firanki. Zielna 39, mieszkania 14. 29953

Poszukuje się do kupna 2-ech kotłów miedzianych, mających mniej więcej 2 łokcie średnicy i łokcie cali 18 głębokości oraz bufetu do sklepu z blatem marmurowym 10 1/2 łokcia długości. Reflektanci zechcą się zgłaszać: Bracka 5, mieszkania 24. 29828

Fianino prawie nowe z moderatorem rs. 920, sprzedam. Ogrodowa 7, m. 11. 29993

Piękna porcelana, biblioteka, meble, łóżka z materacami oraz różne rzeczy są do sprzedania. Wielka 45, m. 7, można oglądać od godz. 11 do 3-jej. 29889

Szuba welniana na puchu tania do sprzedania. Wspólna 26, w pracowni. Potrzebne uczenie. 29972

Wanda, Erywańska 16. Na sezon zimowy kaftanki matline, sukienki dziecięce, fartuchy i fartuszki, zaczynając od najskromniejszych pensjonarskich i zwyżających aż do najstrojniejszych, przygotowuje i zamówienia przyjmuje. 2678r

Są do sprzedania kamgary męskie i damskie, korthy, sukna, materia welniana na suknie, ubrania, skórki rekawicznice, fortepiany, platery, maszyny do szycia, po cenach bardzo niskich, ogółem lub częściowo. Biorący ogółem zyskają kredyt dwumiesięczny. Wiadomość w biurze Towarzystwa Pożyczkowego przy placu Wareckim 2 i w Filji I. Leszno 2, od godziny 9 do 3 po południu, z wyjątkiem świąt. 29698

Stół jadalny z krzesłami lub bez do sprzedania za niską cenę. Elektoralna 23, w drugiej bramie. 30039

Interesa handlu i mająt.

Bawarja do sprzedania z garkuchnią. Bednarska 18. 29955

Do sprzedania skład węgla zaraz. Wiadomość na miejscu, Leszczyńska 7. 29860

Dystrybucja w dobrym punkcie do sprzedania. Świętokrzyska 15. 30003

Do sprzedania mleczarnia z wyrobionemi gospodarzami. Wiadomość Aleje Jerozolimskie 25-10. 29950

Folwark 195 mórg dobrej ziemi z nowym domem mieszkalnym, w ładnym położeniu, w każdym czasie do sprzedania. Bliższa wiadomość Kruca 5, mieszkania 13, od 12-jej do 4-jej, lub u doktora Charzanowskiego w Kleczewie. 29989

Jest do odstąpienia suma rs. 10,000, na pierwszym numerze po 23,000 rs. Towarzystwa na majątku ziemskim, na Kujawach. Oferty pod lit. R. S., proszę składać w kantorze Kurjera. 29940

Kawiarnia z powodu słabości właścicielki do sprzedania zaraz za bardzo niską cenę. Świętokrzyska 13. 29816

Kawiarnia do odstąpienia zaraz. Widok N. 22. 29894

Korzystny interes. Do sprzedania zaraz z powodu wyjazdu skład węgla kamiennych. Wiadomość na miejscu, ulica Bednarska 20. 29763

Magie do sprzedania za przystępną cenę, ulica Pańska 50. 30030

Mydlarnia zyskowna z powodu wyjazdu do sprzedania tania. Zielna 16. 29858

Magazyn mód, pracownia sukien egzystująca 30 lat, do sprzedania z powodu wyjazdu. Nowy-Swiat 40, m. 9. 29977

Mydlarnia do sprzedania, mieszkanie obywatelskie. Wiadomość Pańska 18. 29897

Na folwark około Warszawy, w powiecie Nowomińskim, na pierwszy numer hipoteki potrzebne zaraz cztery tysiące rubli. Oferty proszę składać na pocztę, w mieszkaniu N. 32. 30014

Polowanie blisko Warszawy na 40 włókach przeszło, do wydzierżawienia zaraz. Chmielna 47, m. 16, lewa odcyna, w Niedzielę od 4-jej do 6-jej. 29893

Potrzeba 2,000 rs. na dom murowany w Skierniewicach. Wiadomość: skład sukna A. Rudewskiego, Marszałkowska 151. 29979

Potrzebna jest współniczka z kapitałem rs. 150 do prowadzącego interes handlowy, na wyjazd. Oferty pod lit. Z. P. proszę składać w Kurjerze. 29766

Rubli 2,000 na pierwszy numer majątku w Piotrkowskiem, po 16,000 Towarzystwa, potrzebne. Obozna 9, mieszkania 18. 29732

Rubli 2,000 potrzeba po Towarzystwie. Wiadomość Miedziana 10, u właściciela domu. 29906

Rs. 6,000 potrzeba na 1-ży N hipoteki bez Towarzystwa, na majątek w gub. Plockiej nad Wisłą. Gleba pszenica, gwarancja zapewniona. Wiadomość Nowogrodzka 37, m. 2 na dole, od 9 do 10 zrana. Pośrednictwo włącza się. 29992

Skład węgla do sprzedania za rs. 100 z powodu nagłego wyjazdu. Wiadomość Zielna 60, w kawiarni. 3586r

Sklep mydlarski w bardzo korzystnym punkcie do sprzedania. Wiadomość w kiosku róg Królewskiej i Krak.-Przed. 30023

Sklepik do sprzedania z wiktuałami przy ulicy Ciepłej 8. 29892

Sklep spożywczo-dystrybucyjny do sprzedania, ulica Ceglana 5. 29875

Sklep spożywczy dobrze procentujący z powodu słabości jest do sprzedania zaraz, ulica Podwale 26. 29921

Skład węgla do sprzedania. Ulica Wronia 35. 3587r

Sklep wiktuałów do sprzedania bardzo tania zaraz z powodu wyjazdu, z zapasami zimowymi. Wiadomość przy ulicy Pańskiej 89. 29916

Sklep wiktuałów do sprzedania w dobrym punkcie. Ogrodowa 38. 30008

Sklep do sprzedania z powodu nagłego wyjazdu. Nowogrodzka 9. 29980

Sklep wiktuałów do sprzedania, ulica Pańska 19. 29965

Sklep wiktuałów do sprzedania, ulica Elektoralna 26. 29964

Sklep spożywczy do sprzedania, ulica Słiska 12. 29961

Sklep do wynajęcia od 1-go stycznia. Nowy-Swiat 12. 29047

Sklep spożywczy do sprzedania. Ulica Chłodna 5. 29645

Uwaga! Sklep egzystujący od 10 lat, z wyrobioną klientelą, może być zaraz odstąpiony z kompletnem urządzeniem sklepowem, na żądanie i z towarem. Bliższa wiadomość Marszałkowska 181, sklep galanterji, od 6 do 9 wieczorem. 29868

Ważne dla piekarzów. Z powodu wyjazdu jest do odstąpienia w Ciechanowie piekarnia przeszło rok istniejąca, położona w dogodnym punkcie i z wyrobioną renomą. Wiadomość w każdym czasie na miejscu u właściciela piekarni Krewalla w Ciechanowie, dom Geryszewskiego 7 (w rynku). 29949

Z powodu nagłego wyjazdu jest do sprzedania kawiarnia, egzystująca od lat dwunastu. Świętokrzyska 20. 29871

Zaraz do sprzedania magie przy ulicy Grzybowskiej pod N 16 29078

